

Berichten uit de Westelijke Binnenstad
Dit blad is de gecombineerde voortzetting
van de Jordaankrant (sinds 1973) én
Wijkkrant de Gouden Reael (sinds 1950)

Uitgave van
Wijkcentrum Jordaan & Gouden Reael
jaargang 5 nummer 3
mei juni 2007

'Want out Amsterdamsch is te mal'
'en plat Antwerpsch te walgelijck'
Zo oordeelde Vondel in 1650. Meer over
de oorsprong van de taal van de Jordaan
en nog 18 andere Amsterdamse dialecten 3

Zwembadpaskampioenschappen
en andere krachtmetingen, zoals schermen,
schaken, turnen en diefie-met-verlos: ze komen
16 juni allemaal aan bod op de Sport- en Speldag
georganiseerd door het Theo Thijssen Museum 4

Jordaan & Gouden Reael

Kunstroute Westelijke Eilanden 26-28 mei 2007

'Andere energie' op parcours van Het Geluk

De 23ste Kunstroute op de Westelijke Eilanden gaat met recht een spetterend evenement worden. Want dit jaar is het thema *water*, en water is onlosmakelijk verbonden met de Westelijke Eilanden. De kunstenaars laten individueel of in groepsverband projecten zien die een link met water hebben. Tot zover het thema. Maar de Kunstroute is dit jaar ook nog voorzien van een leidraad: een geïntegreerd project van Ron Bosch en Ingeborg Oosterom met de titel *Het Geluk*.

Karin Marseille en Paul Smulders zijn de initiatiefnemers van deze open-atelierroute. Karin zal met haar viltobjecten, gespannen op boten of over het water, een verbinding maken met omliggende wateren, en Paul zal in het water een groot object plaatsen. Paul Gofferjé zal in de expositieruimte van de Kunstroute, de Kunstkerk aan Prinseneiland 89, een bad plaatsen waar verrassende dingen mee gaan gebeuren. Die mogen dus nu nog niet bekend mogen worden! Even verderop, Prinseneiland 97, vertoont Gofferjé een film die hij tijdens de Open Ateliers 2006 maakte van bezoekers, wandelend over de noodbrug Pinocchio.

Maarten Rens en Anita Mizrahi projecteren vrijdagavond 25 mei om 22 uur een film onder/op het water bij de Sloterdijkerbrug: een interview met vrouwen in de woestijn in Tunesië, over het thema liefde. De Kunstkerk, waar de centrale expositie is ingericht, blijft op deze avond open van 20 uur tot middernacht.

Schatkamer

Dan is er een project getiteld 'Het Geluk', een initiatief van Ron Bosch en Ingeborg Oosterom: alle deelnemende kunstenaars hebben een klein doekje bij de ingang van hun atelier opgehangen, waarop zij hun beleving van geluk verbeelden. Zo krijgt de bezoeker een kijkje in de onstoffelijke schatkamer van de kunstenaar. In de centrale expositiehal kunnen ook de bezoekers hun gelukservaring opschrijven, uittekenen of op andere wijze kenbaar maken. De achterliggende gedachte is, dat gemeenschappelijke reflectie op dit thema tijdens de Kunstroute op de eilanden een heel andere energie in het leven kan roepen. Het 'Tafelkledenproject' van Carla van Beurden en Petra Mol, dat vorig jaar een groot succes werd, krijgt een prominente plaats. Tijdens de Open Ateliermanifestatie 2006 hadden deze kunstenaars op het Realeneiland een lange tafel opgesteld, met daarop een rol linnen die door kunstenaars en bezoekers werd beschilderd. Het resultaat, een zestig meter lang be-

schilderd 'tafelkleed', kan door de bezoekers van nu worden bekeken. Een overvloedig aanbod van beeld, maar ook het gehoor komt aan zijn trekken. Op de zaterdag voor Pinksteren treedt het Amsterdam Havenkoor op, met wat het Amsterdams Uitburo omschrijft als 'Zeezangers door mannen van stavast die allen een connectie met het zeevarend bestaan hebben'. De route zal verder muzikaal worden opgeluisterd door Jevgeny Suvorkin (bajan), Frank Leenhouts (sopraansax), en Berna van Vilsteren (gitaar), cimbalist Vasile Nedea, theekistbassist Frank Weller, violist David Marks en zijn vrouw, celliste Fanny Bray. De Kunstroute wordt op maandagmiddag afgesloten door het Rinus Groeneveld Kwartet. De uit Amsterdam afkomstige Rinus Groeneveld is al jaren een van Nederlands meest vooraanstaande tenorsaxofonisten. Met zijn herkenbare speelstijl zorgt Rinus voor een unieke mix tussen jazz, blues, boogie woogie en rhythm and blues.

Literaire middag

Op 1ste pinksterdag is er van 16 tot 17 uur in de Kunstkerk weer een Literaire Middag onder leiding van Carla Bogaards en enkelen van haar veelbelovende studenten. Dat het bijzonder wordt, staat vast! Er is straks binnen en buiten veel te zien. Alle deelnemende kunstenaars zetten de deuren van hun atelier wijd open om u welkom te heten. En krijgt u trek van al dat kunstbepijp, we hebben een fantastische Indonesische catering die in de Kunstkerk, Prinseneiland 89, heerlijke hapjes heeft bereid.

Doreen Canne Meijer, coördinator
Open Ateliers, www.oawe.nl of 06-29348025

'Een andere wereld is mogelijk'

Top van Onderop: alternatieven voor een grimmige toekomst

Het Nederlands Sociaal Forum (NSF) organiseert op zondag 20 mei in Amsterdam een actiemanifestatie, om daarmee zowel leiders als burgers te herinneren aan de belofte van de democratie. De titel van de manifestatie is 'Top van Onderop'. Een rakere kenschets van het democratische model is nauwelijks denkbaar.

Kort voordat de leiders van de acht machtigste landen ter wereld begin juni op de G8 in Duitsland bij elkaar komen, komen in Nederland sociale bewegingen bij elkaar om over alternatieven te spreken. In De Balie aan het Leidseplein en het Barlaeus Gymnasium aan de Weteringschans worden meer dan vijftig debatten, films, workshops en een informatiemarkt gehouden. Deelnemers krijgen de gelegenheid hun protesten te schrijven op de 'G8-muur' voor het Amerikaanse Consulaat, de Amerikaanse vredesactiviste Cindy Sheehan en andere sprekers richten zich tot de menigte. Het gaat over alternatieven voor oorlog, klimaatverandering en armoede.

Museumplein

Op zondag 20 mei vertrekt om 12.30 uur vanaf het Leidseplein een demonstratieve optocht naar het Museumplein. Daar vindt van 13 tot 14 uur de actiemanifestatie plaats. Vervolgens

Bij Galerie Wouter van Leeuwen in de Hazenstraat worden tot 12 mei foto's geëxposeerd die de Amerikaanse fotograaf Barry Feinstein maakte van Bob Dylan. Het betreft opnamen uit de jaren 1963-1966, de periode waarin de legendarische dichter/ troubadour wereldwijd opgang maakte. Een deel van de tentoongestelde foto's ontstond tijdens Dylan's spraakmakende tournee in 1966, toen hij het Europese publiek voor het eerst confronteerde met zijn 'hardrockstijl'. In de jaren daarvoor had hij zijn naam gevestigd met subtielere presentaties waarbij hij zichzelf op de akoestische gitaar begeleidde. Het geweld van de elektrische gitaren ontlokte nu woedende reacties aan het publiek. Hij werd luidkeels voor verrader en zelfs voor 'Judas' uitgemaakt. Dylan was aanvankelijk verbaasd. 'I don't believe you', antwoordde hij. Toen hernam hij zich, draaide zich om en riep naar de band: 'Play fucking loud!'. En opnieuw, maar nu nóg luider, barstte de muziek los.

Bob Dylan by Barry Feinstein, Galerie Wouter van Leeuwen, Hazenstraat 27, tot 12 mei. Geopend: do, vrij en za van 12 tot 18 uur.

Alaska, en *An Inconvenient Truth*, de intussen wereldbepaalde documentaire van Al Gore. In de Plenairzaal van het Barlaeus Gymnasium wordt van 11.00 tot 12.30 uur een seminar gehouden onder de titel 'De leugens over Irak en het antwoord van de anti-oorlogsbeweging'. Een van de sprekers is Tweede Kamerlid Harry van Bommel (SP), die zal pleiten voor een parlementair onderzoek naar de oorlog in Irak. In de grote zaal van De Balie is van 14.30 tot 16.00 een seminar gepland door het NSF, getiteld 'Voorbij de spaarlamp: strategie voor een klimaatbeweging'. Kees Kodde, adjunct-directeur van Milieudefensie, vertelt waarom zijn organisatie meedoet: 'Het motto van het NSF, Een Andere Wereld is Mogelijk!, is ons uit het hart gegrepen en wij beschouwen onszelf als deel van de beweging voor een andere globalisering. Die andere wereld gaan we alleen bereiken als we mensen in beweging brengen en mobiliseren. En niet alleen maar tegen, maar ook voor: onze alternatieven. Die willen we tijdens de Top van Onderop naar voren brengen. In de discussies over klimaatverandering gaat het vaak over spaarlampen, maar veel diepgaander veranderingen zijn nodig.' Zie ook pag. 5 'Vrijwilligers gezocht!'

Kaarten reserveren wordt sterk aanbevolen. De kaarten kosten slechts 5 euro voor de hele dag. Gereserveerde kaarten kunnen afgehaald worden aan de inschrijfbalie in het Barlaeus Gymnasium aan de Weteringschans bij het Leidseplein, op zondag 20 mei tussen 10 en 15 uur. Reserveren kan via www.sociaalforum.nl.

4 en 5 mei
Dodenherdenking
en Bevrijding
Noorderkerk/
Noordermarkt

Initiatief voor en door ondernemers

HandsOn richt zich op Amsterdammers

In de vorige editie van Jordaan&GoudenReael stond een artikel over HandsOn Microkrediet. We hebben begrepen dat veel lezers microkrediet zien als een mogelijkheid voor mensen in derdewereldlanden om uit de armoede te komen. HandsOn richt zich op mensen in Amsterdam. Voor hen zetten we de meest gestelde vragen nog even op een rijtje. HandsOn is een initiatief voor ondernemers door ondernemers.

Wie kunnen er voor een microkrediet bij HandsOn aankloppen?
Mensen die graag een eigen bedrijf(je) willen beginnen en werkloos zijn of leven van een minimum inkomen. Men dient wel Nederlander te zijn of legaal in Nederland.

Hoe groot zijn de bedragen die je kunt lenen?
De eerste lening die iemand kan aanvragen ligt tussen de € 2000 en € 5000. Als de samenwerking goed verloopt, behoort een lening van € 10.000 in een later stadium tot de mogelijkheden.

Hoeveel rente betaalt men?
De rente is 6 procent. Daarnaast rekent HandsOn een provisie van 6 procent voor business development service. Deze provisie is voor de ondersteuning door een coach en de boekhoud-, presentatie- en communicatiecursussen die worden aangeboden.

Hoe lang duurt het voordat een krediet is goedgekeurd?
HandsOn streeft ernaar om het beoordelen en fiatteven van een krediet binnen een week af te ronden.

Wat is de looptijd van een lening?
Een lening heeft, afhankelijk van de hoogte maar ook van de plannen van de micro-entrepreneur, een looptijd van 12-18 maanden.

Waarom krijgt de leningnemer een coach?
HandsOn gelooft dat het veel gemakkelijker is als een startende ondernemer wordt bijgestaan door een ervaren ondernemer. Daarom bieden wij belangeloos een coach aan, die zich speciaal op de leningnemer en zijn op te zetten bedrijf richt.

Hoe lang kan de leningnemer gebruikmaken van een coach?
Zolang de lening loopt, ontvang de micro-entrepreneur coaching

Wat zijn de voorwaarden om te kunnen lenen?
Jouw kredietaanvraag ligt tussen de € 2000 en € 5000. Je hebt een minimuminkomen of geen werk. Een familielid of vriend staat borg voor je. Je bent Nederlander of legaal in Nederland.

Hoe zit het als je illegaal bent?
Dan kan HandsOn op dit moment geen lening voor je regelen.

Waarom betreft HandsOn het BKR?
Het Bureau Krediet Registratie is er om te controleren of iemand geen schulden heeft. HandsOn wil niemand verder in de problemen helpen door leningen aan te bieden die niet terugbetaald kunnen worden.

Wat als de BKR negatieve informatie geeft?
Afhankelijk van de afhandeling van de schulden kan een lening eventueel toch aangevraagd worden.

Wie beoordeelt de aanvraag?
Analisten die door HandsOn zijn opgeleid en verstand hebben van small business.

Moet je een businessplan klaar hebben?
Essentiële vragen, zoals NAW-gegevens hebben we meteen nodig. Als niet alles beantwoord kan worden, zoals te verwachten omzet of te maken onkosten, helpen analisten het businessplan op te zetten.

Zijn er dingen die nooit gefinancierd worden?
Alle activiteiten waar een lening voor aangevraagd wordt dienen de leningnemer sociaal en maatschappelijk vooruit te helpen. Een beoordeling zal altijd afhangen van de persoon, zijn talenten en mogelijkheden.

Voor meer informatie:
www.handsonmicrokrediet.nl
of tel. 020-627760

De herdenking op 4 mei: de Jordanees en de Gouden Reaelist hoeft er niet voor naar de Dam. De Westelijke Binnenstad heeft zelf iets te herdenken, want hier begon en van hieruit verspreidde zich de enige uiting in de jaren 1940-1945 van massaal verzet.

De Februaristaking: uitgeroepen op de Noordermarkt en begonnen door de werknemers van de tramremise en de bedrijven in de Gouden Reael. Dit gebeuren, en de prijs die door sommigen voor hun aandeel erin werd betaald, wordt op 4 mei herdacht op de Noordermarkt. Een korte plechtigheid, maar mede dankzij de omliggende door de ex-Jordanese Drumfanfare Almere al sinds jaren behorend tot het stijlvolste dat op 4 mei rond 8.00 uur in Amsterdam valt te ervaren. Een bijbehorend gratis concert volgt om 8.15 uur in de Noorderkerk.

GUNTERS & MEUSER bv

Al meer dan 180 jaar
DE VAKZAAK IN IJZERWAREN,
HANG EN SLUITWERK, GEREEDSCHAP

in de Jordaan

SPECIALIST IN BEVEILIGINGSARTIKELEN

Egelantiersgracht 2-6 Tel. 622 16 66

Sponsoring opbouwwerk ter discussie

Met de pet rond voor je eigen salaris?

Opbouwwerk staat voor: het coördineren van bijscholing en vorming, documentatie en publicatie, onderzoek en onderwijs, methodische en organisatorische begeleiding. Het opbouwwerk probeert maatschappelijke problemen te verlichten of op te lossen. Om dit werk te kunnen doen, is al lange tijd geleden door de door ons gekozen vertegenwoordigers een verstandig besluit genomen: sindsdien wordt dit werk gesubsidieerd.

Als het dan ook door bestuur en/of medebewoners noodzakelijk wordt geacht dat er voor een grote groep nieuwe bewoners van de buurt een gedocumenteerde publicatie komt, dan zal dat uit de middelen van het opbouwwerk gefinancierd moeten worden. Als die middelen daarvoor ontoereikend zijn, zal aan onze volksvertegenwoordigers duidelijk gemaakt moeten worden dat dit werk ten gevolge van de uitbreiding van onze buurt extra geld nodig heeft. De subsidiegever moet erop worden gewezen dat bij het maken van de subsidiebegroting de financiële consequenties van onze stadsuitbreiding niet of nauwelijks zijn overzien. Als men naar het middel van de sponsoring wil grijpen, moet men ook

daarvan een aantal nadelige consequenties in ogenschouw nemen.

Wie betaalt, bepaalt?

Ondernemingen gaan uit van de stelling 'wie betaalt, bepaalt'. Maar gezien de doelstellingen van het opbouwwerk kan het nooit zo zijn dat ondernemers op welke wijze dan ook invloed op dat werk zouden kunnen hebben. We willen niet dat een opbouwwerker er op uitgestuurd wordt als advertentieacquisiteur. Hij of zij is aangenomen als sociaal-cultureel werker, gespecialiseerd in opbouwwerk, en dient zich eerder met genoemd - nuttiger - werk bezig te houden dan met bedelen bij bedrijven. Het is bijna zeker dat de subsidiegever de subsidie zal verlagen, en zal eisen dat het daardoor ontstane tekort maar aangezuiverd moet worden met sponsorgelden. Als gepensioneerd welzijnswerker zou ik tegen mijn collega's willen roepen: pas op, straks moet ook jouw salaris gesponsord worden, en dan wordt er wederom van jou verwacht dat je in het bedrijfsleven met de pet rondgaat! Collega's, vertik het!

Johan van Biemen
Wijkraadslid Jordaan & Gouden Reael

ZUCO 103 op Westerpark Wereldwijd

De Amsterdamse band ZUCO 103, die een opwindende mix van jazz, jungle, dance en Braziliaanse percussie brengt, zal optreden tijdens het Westerpark Wereldwijd-festival, dat zaterdag 5 mei plaatsvindt in het Cultuurpark Westergasfabriek. Het multiculturele festival, dat gratis toegankelijk is en van 13.00 tot 19.00 uur duurt, staat in het teken van herdenken en vieren.

Voordat ZUCO 103 de bezoekers aan het dansen zal krijgen, zullen de volgende muzikale acts hun coolste en vetste beats ten gehore brengen: Mdungu, WJS, Red Nose District, KS Soundsystem met live La Melodia en de winnaars van Best of the West talentenjacht 2006. Best of the West is een project dat talentvolle jongeren uit het stadsdeel een podium wil bieden. De winnaars van 2006 zijn Breakadelic, Nazar en Hennessy Click. Die middag zullen tevens de finales plaatsvinden van The Battle of Amsterdam 2007. En dat is nog maar een greep uit het programma, dat bands, dj's, dansgroepen, workshops en Speedd(eb)ating omvat. Het volledige programma is te vinden op www.westerparkkunst.nl

Cultuurpark Westergasfabriek,
zaterdag 5 mei 13.00-19.00 uur

Weekend 19 en 20 mei!

'MokumTV & Saltofestival'

'Voor jou en mij en iedereen: Cultuurpark Westergasfabriek vanaf 13.00 tot 00.00 live optredens van Hollandse en Internationale muziekgroepen en artiesten, voor alle leeftijden. Met Bxfactor: 'wie is de beste Mokumse artiest, theater, dansgroep, kunstenaar?' Toegang publiek €2,- Kom gezellig kijken!

Op zoek naar professionele kinderopvang in de binnenstad?

Kies dan voor de kwaliteit van Stichting Kinderopvang Binnenstad. In onze kinderdagverblijven, centra voor naschoolse opvang en peuterspeelzalen krijgt uw kind de zorg en aandacht die het verdient! Wij bieden zowel hele als halve dagopvang.

www.kinderopvangbinnenstad.nl
tel 020 521 02 61

Onze kinderdagverblijven bij u in de buurt zijn:

**Jor & Daan
De Kleine Prins
Kresj Lindengracht
Plancius
De Platanen**

Stichting Kinderopvang Binnenstad

BIKE CITY

Bloemgracht 68-70, tel. 626 37 21

Fietsverhuur • hijstouw & blok
• onderdelen • sloten • accessoires
klaar-in-één-dag-reparatie-service
officieel dealer van AZOR BIKE fietsen

Banden, remmen, verlichting.
Wij zorgen ervoor dat ze in orde zijn!

De taal van de Jordaan (1)

Eén van de negentien Amsterdamse dialecten

Van Jordaaans als een van de Amsterdamse stadsdialecten is voor het eerst sprake rond 1870. De Friese huisarts en amateur-dialectoloog Johan Winkler was toen bezig bouwstoffen te verzamelen voor een groot overzichtswerk van de Nederlandse, Nederduitse en Friese dialecten. Hij deed dat via een netwerk van correspondenten aan wie hij verzocht een bijbeltekst, de parabel van de Verloren zoon, in het plaatselijk dialect te vertalen.

Dat was in zijn tijd een gebruikelijke methode voor dialectonderzoek. Je neemt één vaste tekst en door die in de verschillende dialecten te vertalen en die vertalingen vervolgens naast elkaar te leggen, zie je meteen de verschillen en overeenkomsten. Voor Amsterdam deed Winkler een beroep op Johan ter Gouw, schoolmeester en kenner van de geschiedenis en de taal van Amsterdam bij uitstek.

In een uitgebreide briefwisseling legde Ter Gouw aan Winkler uit dat men niet kon spreken van één Amsterdams dialect, volgens hem had bijna elke wijk wel een speciaal taaltje. In totaal kwam Ter Gouw tot 19 verschillende Amsterdamse dialecten. Winkler nam het hele verhaal over in zijn boek dat in 1874 verscheen onder de titel: Algemeen Nederduitsch en Friesch Dialecticon. Twee delen, ruim 900 bladzijden. Het Amsterdamse verhaal, met een vertaling van de bijbeltekst in het 'Kalverstraatsch' staat in deel 2, blz. 84-97.

De 19 dialecten zijn: 1 Kattenburgs, 2 Rapenburgs, 3 Jonker- en Ridderstraats, 4 Jodenhoeks, 5 Nieuwmarkts, 6 Zeedijks, 7 Bierkaais, 8 Komkommerbuurts, 9 Noorsebossies, 10 Leidsebuurts, 11 Jordaaans, 12 Fransepads, 13 Haarlemmerdijks, 14 Nieuwendijks, 15 Kalverstraats, 16 Gebedzondereids, 17 Vismarkts, 18 Botermarkts, 19 Duvelhoeks. Op het bijgevoegde kaartje is de verdeling over de stad goed te zien.

Boerentongval

Nummer 11, het Jordaaans, verdient onze bijzondere aandacht. Winkler zegt er het volgende van: 'De Jordaan strekt zich uit tussen Prinsen en Lijnbaangracht, van de Passeerdergracht tot de Lindengracht. De Jordaanse tongval onderscheidt zich heel duidelijk van andere Amsterdamse dialecten; de Haarlemse l (dat is een 'dikke' l) en n (de n die de vooraf-

De Cruyffjes, telgen van de Jordaan

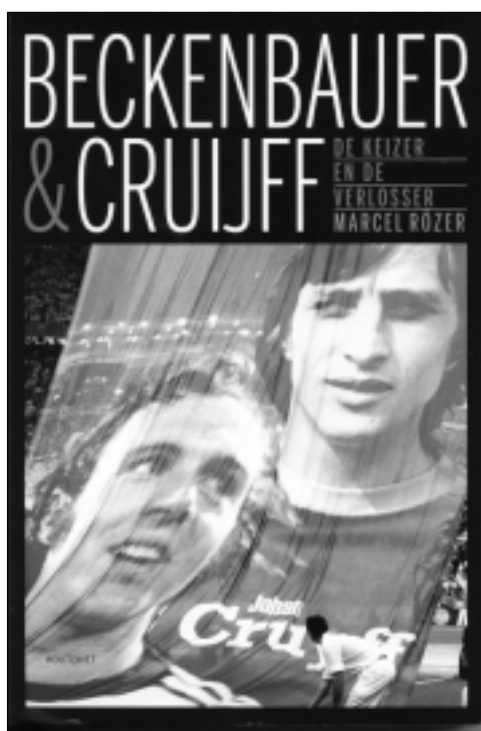
Velen uit de Jordaan maakten naam op internationale podia: zangers, musici en dichters, maar ook voetballers. Ruud Gullit speelde en voetbalde in de straten van de Jordaan. Johan Cruyff werd hier niet geboren maar wel zijn oudere broer Henny, én hun ouders: Hermanus, Cornelis Cruyff en Petronella, Bernarda Draaijer.

De ouders van Hennie en Johan Cruyff hadden ooit een groentewinkel tegenover De Kat in de Wijngaard, hoek Lindengracht en Goudsbloemdwarstraat. Zij waren tijdens de Tweede Wereldoorlog actief in het verzet. De familie Cruyff én de familie Draaijer zijn beide tot in de tweede helft van de achttiende eeuw terug te volgen. Zij hebben dus meer dan honderdvijftig jaar in de Jordaan gewoond.

De KRO heeft op 18 februari een ontroerende documentaire uitgezonden. Hennie Cruyff en Walter Beckenbauer vertelden over hun eigen leven en dat van hun beroemde broers. Wat deze documentaire indringend liet zien, waren de omstandigheden waarin zij opgroeiden. Gevoetbal werd er op straat, zonder goede bal, zonder doel. De jochies Beckenbauer kochten hun eerste echte leren voetbal van hun eigen geld. Het benodigde bedrag hadden zij verdiend door twee jaar lang oud papier op te halen. Deze eerste voetbal werd echter door een boze buurman in stukjes gesneden. Ook de Cruyffjes verloren menige voetbal aan een narrige buurman. Aanvankelijk trokken de broers gezamenlijk op, het ene tweetal in Betondorp het andere in Ingolstadt (Zuid-Duitsland). Maar beide

broederduo's raakten van elkaar vervreemd naarmate één van de twee broers verder in de profwereld verzeild raakte. Franz Beckenbauer kwam onlangs naar het Ajax Stadion om aanwezig te zijn bij de presentatie van het boek: Beckenbauer & Cruyff – De keizer en de verlosser van Marcel Rözer. Johan Cruyff was afwezig.

Mieke Krijger

gaande a doet klinken als de a in het Duitse woord Mann) en de oi- klank in plaats van ui zijn belangrijke eigenaardigheden; het is platter Hollands en minder met Friese bestanddelen vermengd dan enig andere Amsterdamse tongval.

'Oorspronkelijk is het Jordaaans een boerentongval; in het begin der 17de eeuw was de zogenoemde Jordaan een dicht bevolkte buitenbuurt, waar tuinders en hoveniers woonden; die buurt is in 1612 binnen de wallen van Amsterdam getrokken.'

Maar ook nr. 12, Het Fransepads, verdient onze aandacht, het ligt immers helemaal binnen het gebied dat Jordaan genoemd wordt: 'Dit werd gesproken op de Goudsbloemgracht, in de Goudsbloemstraat en Palmstraat en in de dwarsstraten en gangen daartussen, zo ook in enige enclaves in de Jordaan, als: op 't Schone en op 't Vuile Weespads, 't Hof van Parijs, en 't Fort van Sjaco. Het zogenoemde Franse Pad had vroeger een zeer slechten naam en de Fransepads tongval kenmerkte zich door een rijkdom van woorden en uitdrukkingen uit de dieven- en bedelaarstaal. Maar nu zijn 't Franse pad, 't Hof van Parijs en 't Fort van Sjaco weg, alles is er beschaafd en verbeterd en de oude eigenaardige tongval bestaat ook niet meer. Het Franse Pad werd Willemsstraat en daar en in de Goudsbloemstraat en de Palmstraat met omgeving spreken ze nu Haarlemmerdijks.' Dat zijn interessante opmerkingen, want hier is geen sprake meer van een eigen, aan een bepaalde buurt gebonden dialect, hier gaat het om een jargon.

Toonaangevend Amsterdam

En de Jordaan, was dat een bestaande buurt die in 1612 binnen de stad werd getrokken? Ongetwijfeld zullen wat van de al bestaande huisjes en optrekjes zijn blijven staan toen men aan het 'Nieuwe Werck' begon, maar het is toch vooral een echte grote, nieuwe stadsuitbreiding om ruimte te bieden aan handwerkslieden en opkomende pre-industriële bedrijven. De nieuwe bewoners kwamen overal vandaan. Halverwege de zeventiende eeuw was de macht en de invloed van Amsterdam zo groot dat het toonaangevend was geworden in de toenmalige beschaafde wereld. De ontwikkelde en gegoede burgerij en het stadsbestuur bedienden zich in woord en geschrift van een bovengewestelijke variant van het Nederlands. Het lagere en minder ontwikkelde volk sprak dialect.

Van die bovengewestelijke taal zegt Vondel in 1650:

'Deze spraek wort tegenwoordigh in 's Gravenhage, de Raetkamer der Heeren Staten, en het Hof van hunnen Stedehouder, en t' Amsterdam, de maghtighste koopstadt der weerelt, allervolmaeckst gesproken by lieden van goede opvoedinge, indien men der hovelingen en pleiteren en kooplieden onduitsche termen uitsluit: want out Amsterdamsch is te mal, en plat Antwerpsch te walgeijck.'

ADVOCATENKANTOOR

Seegers & Lebouille

Met problemen op het gebied van huur van woon- en bedrijfsruimte, werk en ontslag, uitkeringen, verblijfsvergunningen, huwelijk en echtscheiding, letselschade en strafrecht kunt u bij ons terecht.

Juridisch advies uitsluitend na telefonische afspraak

ADVOCATENKANTOOR

Seegers & Lebouille

Egelantiersgracht 576
1015 RR Amsterdam

tel.: 420 08 88, fax: 638 30 22
advocaten@seegers-lebouille.nl

Hiermee is de positie van de standaardtaal en die van de dialecten bepaald. De eerste eeuwen zal die bovengewestelijke eenheidstaal vooral de schrijftaal zijn; de gesproken vorm een zaak van 'lieden van goede opvoedinge'.

De groei en uitbouw van de standaardtaal had directe gevolgen voor de taal van Amsterdam, dat als echt Noord-Hollands dialect aan de ene kant in aanraking kwam met allerlei vreemde talen en dialecten, en aan de andere kant steeds meer met het officiële Nederlands. Het Amsterdams, dat eens een streekgebonden taal was (Vondels 'out Amsterdamsch' en door de aanwezigheid van talloze immigranten uit die stad ook 'plat Antwerpsch') en later een verzameling buurtgebonden dialecten, werd een sociolect. Dat wil zeggen de taal van een bepaalde maatschappelijke groep.

De jonge Jordaan, met zijn deftige grachten en hoofdstraten, zijn beroemde en hoogontwikkelde bewoners, maar ook met zijn zijstraten en gangen waar nederige handwerkslieden en onontwikkelde woonden, zal van meet af aan het beeld vertoond hebben van de stad als geheel.

Jan Berns

Milliarden aardbewoners associëren New York met wolkenkrabbers. Ze weten niet beter. Waar is waar: er staan veel van die dingen. Dat is ook elders het geval – in Sao Paulo (Brazilië) bijvoorbeeld. Hong Kong. En ik mag ze graag zien, vooral als de architect wat inventief, misschien zelfs speels te werk is gegaan. Aan de Maas in Rotterdam staat een breed, vrij hoog gebouw (Nationale Nederlanden? Dat zou ik moeten nagaan) met een diagonale plooi over de hele voorkant. De glazen gevel van de Deutsche Bank in New York komt niet normaal loodrecht op het trottoir uit maar na een lichte kromming onder een hoek naar voren; ik hoop dat u het voor u ziet. In Latijns-Amerika kwam ik wolkenkrabbers tegen met een hap eruit en andere doelbewuste afwijkingen. Trouwens, ook de gewone recht-op-en-neer architectuur van een straat als Wall Street (betrekkelijk smal) bekoort me. Je kijkt omhoog en je voelt je geborgen. Anderzijds is het natuurlijk leuk om van de zoveelste verdieping op vliegtuigen neer te zien.

Alles goed en wel; maar wat me in New York, toen ik daar een tijdje woonde, echt gefascineerd heeft, was het nog aanwezige verleden. Als men van de dure Fifth Avenue een zijstraat insloeg, was men terug in de 19e of 20e eeuw: groezelige muren, brandladders, vergeelde opschriften van allang opgedoekte bedrijven... denk maar aan West Side Story. New York is in feite een wandelgebied. Van Central Park naar Greenwich Village is een eind lopen, maar het verveelt absoluut niet. Er zijn in die stad bijna dorpse eilandjes – lage oude huizen, een onbeduidend plantsoentje met bejaarden. Vredig, on dynamisch.

Over Broadway en zo zal ik het niet hebben, dat is al overbekend. Niet dat ik het uitgaansleven ontliet, maar hier wil ik even de Music Writers' Hall of Fame noemen. Boksers, honkbalspelers, zingende personen... allerlei volk, mits beroemd genoeg, komt postuum terecht in een Hall of Fame. Ik selecteerde een enkel adres. Wat ik er wilde aanschouwen, was een piano die aan Fats Waller had toebehoord. Ik aanschouwde het sobere instrument. Een dienstdoende jongedame zei dat ik er best op mocht spelen. Dat dorst ik echter niet te doen; het leek me heiligschennis. Wel maakte ik kennis met de zoon van Fats Waller – slanker dan zijn pa – die daar toevallig binnenliep; een vriendelijk heerschap. Ik vertelde hoezeer ik en mijn leeftijdgenoten van Fats vervuld waren geweest. 'Ain 't misbehavin', 'Honeysuckle Rose', 'I wish that I were twins'... die oude jazz was echte, gezonde muziek.

Museum en bloembollenwinkel aan de Prinsengracht

'Als je een tulpenbol koopt, koop je een belofte'

Sjoerd van Eeden heeft sinds twee jaar een tulpenmuseum en bloembollenwinkel aan de Prinsengracht 112. Met gemiddeld een kleine honderd bezoekers per dag – buitenlanders maken 80 procent van de binnenkomenden uit – merkt hij nu dat ook de buurt hem begint te kennen. Sjoerd was vroeger geschiedenisleraar en komt uit een familie van bollenkwekers en -exporteurs: 'Als je een tulpenbol koopt, dan koop je een belofte.'

Dat is een mooie, dichtelijke omschrijving van een man die weinig weet van het runnen van een winkel, maar wel van bloembollen en communicatie, en die behoorlijk gek is van tulpen. 'Je moet een tulp leren te zien, zegt hij, 'het is geen gemakkelijke bloem, je moet hem leren waarderen, maar het is wel de enige bloem die ons in de lente het hele spectrum van kleuren brengt.'

Lale

De Turken komt de eer toe om, met een groot gevoel voor esthetiek, de tulp te hebben ontdekt. De tulp is een wilde, inheemse bloem in de noordelijke uitlopers van de Himalaya en is van daar uit naar Klein-Azië gekomen. De Turken vermeldde de bloem voor het eerst rond het jaar 1000. Ze zijn ermee gaan kweken en kruisen en het werd hun favoriete bloem. De lange, puntige, leliebloemige vorm was voor hen het ideaal. Het Turkse woord voor tulp is lale, een heilige bloem omdat het woord uit dezelfde letters is opgebouwd als Allah (God). De Turken zien de tulp trouwens nog steeds als hun 'eigen' bloem. En de Nederlanders vonden dat de tulp op de Turkse tulband leek en gaven hem daarom deze naam.

De geschiedenis van de tulp wordt kort en duidelijk in het museum, in het souterrain van de winkel, afgebeeld. Er is een doorlopende voorstelling op dvd (in de winkel te koop). Een vriend van Van Eeden maakte foto's van tulpen in het wild in Kazakstan en er zijn foto's van oude bollenbedrijven waaronder foto's van het bedrijf van zijn overgrootvader in Noordwijk. Als zoon van een bollenboer weet hij te vertellen dat de internationaal beroemde Nederlandse bollenteelt in handen is van ongeveer 600 families en enkele tientallen ex-

porteurs. Omdat de tulp geen inheemse bloem is in Nederland – zoals in de Himalayas – heeft de bol na het rooien in juli een speciale temperatuurbehandeling nodig om te kunnen worden geteeld.

Tulpomanie

De relatie van Nederland met de tulp komt uitgebreid aan bod in het kleine museum. Carolus Clusius (in gewoon Nederlands: Karel van der Sluis) was indertijd hoofd van de keizerlijke tuinen in Wenen, waar hij tulpen in handen kreeg toen de sultan de keizer tulpenbollen als geschenk aanbood. Toen Clusius in 1593 hoofd werd van de hortus aan de nieuwe Leidse universiteit, bracht hij de eerste tulpenbollen mee naar Nederland. De tulp sloeg snel aan bij de heersende klasse in Holland. Van dertien jaar later is er al een schilderij bekend waarop een rijke koopman zijn vrouw een bloeiende tulp en een bol aanbiedt.

Iedereen kent het verhaal van de 'tulpomanie' aan het begin van de 17e eeuw. Voor economiëstudenten is het een standaardvoorbeeld van de eerste financiële zeepbel in de geschiedenis van het kapitalisme. Het was een handel in een soort termijncontracten en een handvol welgestelde speculanten raakte in ernstige financiële problemen toen de bel barstte. De meest bekende onder hen is de schilder Jan van Goyen. Op het hoogtepunt van de manie in 1637 waren drie bollen van de beroemde tulp 'Semper Augustus' – inderdaad een heel mooie bloem – tienduizend florijnen waard (vandaag ongeveer een miljoen euro). Een week na deze beruchte transactie stortte de handel in.

Vandaag de dag worden er ongeveer 5000 soorten tulpen geteeld. Sjoerd van Eeden liep al jaren met het plan voor een tulpenmuseum rond, tot een vriend – winkel en museum is een project van drie vrienden uit het bollenbedrijf – het geschikte plekje op de Prinsengracht vond, vlak naast café De Twee Zwaantjes. Met

'Hollands echtpaar' (1606), door Michiel Jansz van Miereveld (1567-1641), een vroeg bewijs van de fascinatie met de tulp van de welgestelde burgerij

twee medewerk(st)ers doet hij de winkel en geeft uitleg in het museum (de helft van de bezoekers in de winkel gaat ook naar beneden). Ze kunnen er net van rondkomen; de investeringen en de aanloopkosten waren hoog. Maar nu begint het te lopen en bouwen ze aan een groot adresbestand van klanten en geïnteresseerden van over de hele wereld om daar later weer nieuwe verkoopactiviteiten mee te ontwikkelen. Sjoerd ziet het museum als een 'uithangbord' of een 'goodwill-machine' voor de winkel. En hij is heel blij met de grote en groeiende belangstelling. Ook van Amsterdammers.

Paul Reinshagen

Turnen, schermen, voetballen en nog veel meer!

Museum organiseert 'Theo Thijssen Sport- en Speldag'

Op zaterdagmiddag 16 juni wordt in en rond de Westerkerk heel wat bijna vergeten straatspelen nieuw leven ingeblazen. Daarnaast kan iedereen er even van dromen uit te blinken in een aantal edele sporten die daar worden gedemonstreerd. Dit alles als hommage aan de Amsterdamse schrijver, onderwijzer en sportliefhebber Theo Thijssen (auteur van onder meer *Kees de Jongen* en *De gelukkige klas*), die 128 jaar geleden hier vlakbij geboren werd en zijn kindertijd beleefde. De dag is een historisch getinte aanvulling op de deze zomer georganiseerde Stadsspelen en vooral een vervolg op de inmiddels legendarische Dag van de Zwembadpas, die hier precies zeven jaar eerder gevierd werd.

Zwemmen, rennen, schermen, turnen, schaatzen, schaken, voetballen: de schrijver/onderwijzer Theo Thijssen deed het allemaal – of hij droomde ervan. Dromen ja, want sommige sporten waren veel te duur voor een arme schoenmakerszoon uit de Jordaan. Dat gold gelukkig niet voor de edele kunsten van het knikkeren, tolleren, bikkelen, hoepelen, bokspringen, bok-bok-berrie, paardrijden, tikkertje en diefje-met-verlos, waarin hij al vroeg uitblonk. Want van kindsbeen af was Theo Thijssen dol op sport en spel, en hij heeft er veel over geschreven.

Maar tegenwoordig wordt er in Amsterdam nog maar bar weinig op straat gespeeld, en sport – en dan nog voornamelijk voetbal – zien talloze stadgenoten alleen nog maar op tv. Veel kinderen en volwassenen zitten voornamelijk te vervetten achter hun tv, computer of gamecube. Op schoolpleinen wordt nog wel eens geknikkerd en zeker gevoetbald, en ook tikkertje bestaat nog, maar het tolleren, bokspringen en hoepelen zijn uit het straatbeeld verdwenen. En over een tijdje is er niemand meer die nog weet hoe dat moet!

Dat zou toch jammer zijn. Want beweging is – binnen zekere grenzen – goed voor de mens, en samen spelen/ sporten is goed voor de ontmoeting tussen verschillende milieus, culturen en generaties. Dus grijpt het Theo Thijssen Museum nu in, voor het te laat is.

Wat gaat er gebeuren?

Op deze zaterdagmiddag in juni krijgt de jeugd en iedereen die zich jeugdig voelt weer eens de kans om net als Thijssens romanheld Kees (dé jongen) zich een groot schermer te wanen, of een groot turner of een groot scha-

ker: die sporten worden door grootmeesters gedemonstreerd – en wie durft mag het misschien even zelf proberen. Een oudere Amsterdammer gaat de jongeren weer leren hoe er moet worden bokgesprongen, gehoepeld en getold, waarbij ook het verschil tussen de drijftol en de priktol niet onvermeld zal blijven. In bokspringen en hoepelen worden wedstrijden gehouden. Vanaf nu dienen zoveel mogelijk Amsterdamse scholen in training te gaan om bij deze wedstrijden hun eer hoog te houden! Op hun beurt zullen jongeren uit Zuidoost de oudere generatie verbluffen met een demon-

Schrijver Theo Thijssen stond ook zelf bekend als een sportieve figuur

stratie van het hedendaagse straatvoetbal alias 'panna' waarvan, naast verbijsterende andere trucjes, het 'poorten' (tussen de benen van de tegenstander doorschieten) een essentieel onderdeel is. Thijssen zou ervan genoten hebben. Hij was een groot Ajax-fan en tientallen jaren scheidsrechter bij de jaarlijkse schoolvoetbaltoernooien.

Knikkeren kan de hele dag door, en dat geldt ook voor vaardigheden waar Thijssen zich als jongen liever niet mee bezighield, zoals touwtjespringen, hinkelen en diablo, maar die toch tot ons Nederlands cultuurgoed behoren. De wedstrijdjury bestaat uit onder anderen sportjournalist en tv-presentator Frits Barend, acteur en GST-veteraan Wilbert Gieske, beiden fervente Thijssen-fans. De presentatie van het geheel is in handen van Jan Meng, literair journalist, oud-boekhandelaar en voormalig boegbeeld van Radio Noord-Holland. Bovendien speelt het vermaarde duo Matthijs van Nieuwkerk en Wilfried de Jong (onder voorbehoud) met het publiek hun populaire sportquizspel 'Petje op, petje af'. In de kerk is intussen gelegenheid om naar hartelust te Mens-Erger-Je-Nieten, Ganzenborden, kwartetten, sjoelen, Pim-Pam-Petten en blaasvoetballen.

Lezingen en muziek

In de Westerkerk worden allereerst enkele leerzame maar niet al te zwaarwichtige mini-lezingen gehouden, zoals over de opkomst van de sport in Amsterdam (dr. Ruud Stokvis, UvA), Ajax in de tijd van Thijssen (drs. Paul Spies), spelen op straat toen en nu (dr. Carolien Bouw & dr. Lia Karsten), het uit de gratie geraakte palingtrekken en het Palingoproer van 1886 (dr. Dennis Bos, RUL), maar ook over de overschatting van de lichamelijke oefening (Midas Dekkers). Bovendien vertolken Hans Dagelet (ooit hoofdrolspeler in Gerben Hellinga's toneelstuk *Kees de jongen*) en de grand old man van de Nederlandse pantomime Rob van Reijn samen Thijssens verhaal over de schermambities van Kees Bakels uit *Kees de jongen*. Vera Beths speelt viool en leest nog een tekst van Thijssen voor. Zanger Felix Strategier zingt een 'sportlied'. Op de Westermarkt treedt de brassband Lamelos op.

Zwembadpaskampioenschappen

De middag wordt passend afgesloten met de Tweede Nederlandse Zwembadpaskampioenschappen. De zwembadpas is de bijzondere manier van snel lopen die romanheld Kees Bakels uit *Kees de jongen* 'leende' van een vriendje uit de gymnastiekvereniging, in eerste instantie om snel naar het zwembad te kunnen lopen. In 2001 wijdde het Theo Thijssen Museum

hier al een hele themadag aan, een nationaal 'media-event' van de eerste orde waarover nog steeds wordt nagepraat.

Ter afsluiting zingt zanger/journalist Jan Eilander met alle aanwezigen het door Rick de Leeuw geschreven *Lied van de Zwembadpas*.

Theo Thijssen staat dit hele jaar in de belangstelling. Tijdens het Boekenbal in maart werd hij ruimschoots geciteerd door conferencier Kees van Kooten, en door minister Ronald Plasterk die Thijssen-fan en auteur van het boekenweekessay Kees Hens ridderde. Ook boekenweekgeschenkschrijver Geert Mak is een hardcore Thijssen-liefhebber!

Bovendien wordt op deze dag aandacht besteed aan de campagne *Nederland leest* van de stichting Collectieve Propaganda van het Nederlandse Boek (met Philip Freriks als propagandist). Daarin staat dit jaar Theo Thijssens *De gelukkige klas* centraal. Deze roman wordt dit jaar met veel bombarie gratis uitgedeeld aan bijna een miljoen leden van de Nederlandse openbare bibliotheken. In het Theo Thijssen Museum kan iedereen tot 1 juli 2007 komen kijken naar de tentoonstelling *Een geluk in het leven. Sport in Theo Thijssens tijd*. Met dank aan de Amsterdamse stadsarcheologen is op 16 juni in de Westerkerk een mini-expositie te zien van Amsterdams speelgoed (tollen, knickers, bikkels, hoepels e.d.) uit vroeger eeuwen! Komt dat zien!

Boekje

Ter gelegenheid van de Theo Thijssen Sport- en Speldag verschijnt op 16 juni bij uitgeverij Bas Lubberhuizen (in samenwerking met het Theo Thijssen Museum), onder redactie van Jan Carmiggelt, het boekje *Een geluk in het leven. Sport en spel in het werk van Theo Thijssen en anderen*. Op 16 juni is het voor de eenmalige spotprijs van €10 ter plekke te koop, samen met het complete dagprogramma én een petje-op-petje-af-petje (voor de openbare sportquiz). Daarna is het voor een reëlere prijs verkrijgbaar bij het Theo Thijssen Museum en bij boekhandel Bas Lubberhuizen, Singel 389. De toegang tot het evenement zelf is gratis!

Voor meer informatie:

info@theothissenmuseum.nl
Jan Carmiggelt (directeur), tel. 020-6715579, 06-53968335, e-mail: jancarmiggelt@hetnet.nl
Peter-Paul de Baar (Stichting Theo Thijssen), e-mail: ppdebaar@planet.nl, tel. 020-3657850.
Binnenkort leest u ook actuele informatie op onze sowieso zeer informatieve website www.theothissenmuseum.nl
Theo Thijssen Museum, tel. 020 4207119, Eerste Leliedwarstraat 16, Amsterdam

Twee verjaardagen én een jubileum

Drie keer feest voor Jopie Soolsma!

De trap van twee- naar driehoog is versierd met slingers, op de deur hangt in gouden letters '40', in de kamer bloemen en vlaggetjes. 'Drie keer feest,' zegt Jopie Soolsma 'mijn man werd vijftig, ik word zestig en we zijn 40 jaar getrouwd.' Ze is geboren in de Jordaan en wil er nooit weg.

'Ik ben geboren in deze zelfde straat, op nummer 106,' zegt ze. 'Ik heb hier altijd gewoond. Mijn moeder woont aan de overkant, daar met die roze bloemen voor de ramen. Ze redt het nog wel, met thuiszorg. Maar een bejaardenhuis, daar wil ze niet over praten. Ze wil niet van haar woning af. Net zoals ik. Ik wil er ook nooit af.'

'Ik ben van na de oorlog. Mijn vader had een grossierderij in groente en fruit, daar was mijn opa al mee begonnen. Ze hadden een bananestokerij. In de Bloemstraat. Grote trossen onrijpe bananen werden daar opgehangen en moesten rijpen in de warmte. Van tijd tot tijd gingen ze kijken of de temperatuur nog goed was. Als de bananen rijp waren, werden ze verpakt in lange smalle kisten, in dun blauw papier en dan gingen ze naar de markt. Als kind mocht ik wel meehelpen inpakken. Ze begonnen soms om drie uur 's nachts. De mensen hebben vroeger wel hard gewerkt.'

Ben jij op de kleuterschool geweest?

'Op de Prinsengracht, maar daar heb ik niet veel herinnering aan. Mijn lagere school heette de Rozenschool. Dat is nu de Palmschool. Na school speelden we gewoon op straat. Al die spelletjes van vroeger, hinkelen en met de bal op de stoeprand stuiten en zo. Er waren bijna geen auto's. Daarna ging ik naar de Elisabeth Wolff Nijverheidsschool, wel een leuke school. Je kreeg veel vakken, ook koken en Engels. Ik ben costumière geworden, maar daar heb ik nooit iets mee gedaan.'

Vonden je ouders dat je naar die school moest gaan?

'Het ging een beetje vanzelf. We gingen met een heel stel vriendinnen. Ik heb er tot mijn achttiende opgezeten. Uitgaan? We gingen eigenlijk alleen naar de bioscoop. We spraken af bij de patatwinkel, daar mochten we plaatjes draaien en dan gingen we met een hele ploeg naar de bioscoop op de Haarlemmerdijk, de Apollo. Of dansen bij Panel. Daar ben ik op dansles geweest. Het afdansen was bij Krasnapolsky. Ik wist niet eens waar het Thorbeckeplein was. Om tien uur moest ik thuis zijn, zaterdag om elf uur. Nu gaan ze pas om elf uur de deur uit, dan wordt het pas leuk. We hadden ook clubjes, pitrietvlechten bijvoorbeeld. Dan maakte je zo'n theeblad van triplex met een randje van pitriet. Erg onschuldig waren we. Ik droeg nog sokjes.

'Eigenlijk mocht ik best veel. Ik ging met vriendinnen op vakantie, we werden naar Oosterbeek gebracht door de broer van één van ons. Mijn vader bracht later onze fietsen met de auto. Hij moest daar toch in de buurt zijn voor de zaak. Toen we gingen stappen in Arnhem heb ik mijn man ontmoet. Hij was vijf jaar ouder dan ik en mijn moeder vond het niks. We zijn getrouwd in die tijd toen er nog bijna geen huizen te krijgen waren voor jonge stellen.

Ik wou graag thuis op de zolderkamer wonen, maar dat mocht niet van mijn moeder. 'En als ik nou in verwachting was?' vroeg ik aan haar. 'Dan was het wat anders,' vond ze. Uiteindelijk hebben we er anderhalf jaar gewoond, want mijn vader vond het onzin wat mijn moeder zei. We kregen ten slotte een huis in de Spaarndammerbuurt, maar ik was blij toen we na twee en een half jaar weer terugkwamen in de Jordaan.

'Ik deed graag boodschappen op de Nieuwendijk, samen met mijn moeder en soms ging mijn oma ook mee. Gewoon lekker winkelen, met de kinderwagen. Mijn zoons zijn in 1970

Jopie in de eerste klas van de Rozenschool (nu Palmschool), met haar pop

Grotere belangstelling voor genealogie dankzij internet

Een meeslepende familiegeschiedenis

Stamboomonderzoek is een echte hype. De Nederlandse Vereniging voor Genealogie behoort tot de grootste van Nederland. Wie op internet zijn eigen naam intikt, wordt geconfronteerd met een hele reeks genealogische gegevens. Overal in het land zijn mensen druk doende op dit gebied. Ook bij ons in de Jordaan.

We hebben er al een voorproefje van gehad toen Monique Koenderink over haar familieonderzoek vertelde op zondagmiddag 11 maart in *Café Duende*. Mieke Krijger, die deze middag verzorgde en over het onderwerp sprak, had haar hiervoor uitgenodigd. En nu ligt er een prachtig boek, getiteld *Genealogie Matthesius*, 173 bladzijden, rijk geïllustreerd. Dit is niet de droge opsomming van namen, huwelijken, geboorte- en overlijdensdata, zoals veel van dit soort publicaties. Neen, dit is een echte familiegeschiedenis; een bewogen verhaal dat begint rond 1580, met Jacobus Mathesius, schoolmeester in Niedertrebra, een dorpje in het Duitse Thüringen.

Verbaasd

De samenstellers van dit boek zijn Monique J.Th. Koenderink, haar moeder, Jo C.I. Koenderink-Matthesius en haar tante, Dora J. Waayman-Matthesius. 'Voor ons zijn de gezinnen weer gaan leven', zeggen ze in het voor-

woord, en: 'We hebben ons verbaasd over de grote aantallen kinderen, het aantal kinderen wat levenloos ter wereld kwam of niet lang leefde en, zoals in alle rangen en standen, de onwettige kinderen. Ook hebben we ons verbaasd over het grote aantal verhuizingen van de gezinnen en de grootte van de woningen waarin de gezinnen leefden.'

Opvallend was ook de grote familieband, al of niet ingegeven door 'praktische en/of economische (familie)overwegingen.' Het staat er zo nuchter. Maar voordat dit opgeschreven kon worden zijn er bergen werk verzet door deze drie vrouwen. Alleen al het ontcijferen van de vaak moeilijk leesbare teksten in Doop- en Begraafboeken; de weg vinden in de archieven en dat niet alleen in Amsterdam, maar ook in Duitsland, is een hele prestatie. In de loop van het verhaal zien we de familie Matthesius langzaam onze kant opkomen, uit het verre Niedertrebra, naar Jena, vervolgens

en in 1973 geboren. Als ik hier nu zo om me heen kijk, denk ik wel eens 'Dat we hier toch hebben gewoond met vier mensen.' Maar ja, een mens kan op een klein plekje wonen. We hebben een stacaravan, daar heb je ook niet veel ruimte, maar het gaat prima. De caravan staat in Waarland. Heel leuk, maar toch, ik ben liever in de stad. Buiten is fijn voor de vakantie, maar niet om te wonen voor mij. Ik voel me goed in de buurt met iedereen om me heen.'

Geeft het nooit moeilijkheden, zo vlak bij elkaar wonen met je familie?

'Nee, ach ik denk wel eens een keertje 'man zeur niet zo', maar dat zeg je toch niet? Als ik zaterdag op de markt kom, vind ik het hartstikke gezellig. Laatst had ik kennissen over die mee gingen naar de markt en die zeiden 'Hoeveel ooms en tantes heb jij eigenlijk?' Ik heb er niet veel, maar dat is het amicale, dag Tante, dag Ome. Ach, ruzie, nee. Vroeger zaten de mannen in het café om zaken te doen. Er werd veel gehandeld in het café. Soms vochten ze wel eens, maar daarna was het ook weer over.'

Er zijn veel mensen weggetrokken uit de Jordaan,

'Naar Purmerend en naar Almere. Ze zeggen altijd dat ze het daar zo fantastisch hebben, maar ik zie ze elke week op de markt.'

Vind je de Jordaan veranderd?

'Er zijn veel yuppen. Ze zijn best aardig en ze willen je wel helpen en, maar ze doen nooit iets uit zichzelf, je moet altijd vragen. Mijn oma woonde op één en Tante Dien op twee. Die hielp je, dat was vanzelfsprekend. Dat is wel anders geworden.'

Ada Iest

naar Hameln en in 1789 gaat Christian Heinrich in Amsterdam in ondertrouw. Dat is het begin van de Amsterdamse lotgevallen van de familie. Het is hier niet de plaats alle details te vertellen. Maar wie bezig is met familieonderzoek of er aan wil beginnen, vindt in dit boek, dat zich als een roman laat lezen, een bijna volmaakte handleiding. Een exemplaar is gedeponneerd bij de Stichting Jordaanmuseum.

Jan Berns

Wandelen met Stichting Jordaanmuseum

Een rondwandeling in het gebied waar vroeger het Franse Pads werd gesproken en langs de laatste sporen van de zogeheten forten, de eens zo beruchte krotten en sloppen. In de Willemstraat zijn die sporen nog te vinden. Op zondagen 14-16 uur.

Max. 12 deelnemers.

Kosten: € 7,50 p.p.

Aanmelden noodzakelijk,

bij voorkeur per e-mail:

info@jordaanmuseum.nl

of 020-624 46 95

Zie ook: www.jordaanmuseum.nl

Henny Cruyff & Eddy Terstal 'Waar gaat dat heen...'

H - Ze hebben weer iemand doodgeslagen.

E - Waar nu weer?

H - Op het Spui... een Hagenees.

E - Er loopt toch wel een zootje mongolen rond tegenwoordig. Kroegruzie of zo?

H - Welnee. Die man liep gewoon over straat.

Was een travestiet. Daar was een of andere imbeciel het niet mee eens blijkbaar, dus die sloeg hem maar in één klap dood.

E - Zit een patroontje in, he? Link tegenwoordig voor homo's en travo's.

H - Kijk, vroeger had je ook wel eens matten in de kroeg, maar nou schoppen ze je gewoon tien keer tegen je hoofd als je op de grond ligt en ze slaan vol met hun vuist je neus je hersenpan in...

E - Getverderdemme.

H - We moeten een burgerwacht vormen om de nichten en de travo's te beschermen... bij wijze van spreken. Tegen al die imbecielen die zich dan ook nog macho durven noemen.

E - Maar het Spui is ook een beetje een malle plek, met al die snuivers.

H - Spuistraat bedoel je...

E - Spuistraat ja.

H - Nou... stelletje malloten. Dat achterlijke poeier in hun neus...

E - Het idiote is ook dat zogenaamde kunstzinnige progressieve figuren dat spull ook in hun neus douwen.

H - Ja... dan gaan ze uren uit hun nek lopen lullen tegen je... En het is allemaal onzin. Als je het op een bandrecorder zou opnemen, schamen ze zich de volgende dag kapot... maar op het moment zelf denken ze dat ze het gouden paasei uitgevonden hebben.

E - Nee maar los daarvan Hen... Ze hebben het hoogste woord over onrecht en zeehondenbont en zo... terecht... Maar als er iets politiek incorrect is, is het wel coke snuiven. Alle leed die er door derden geleden wordt, zodat dat spul hierheen kan komen, zodat zij uit hun nek kunnen lullen... Moorden...koeriers die doodgaan... gewoon arme gasten... hele landen ontworcht en tot boevenstaten gemaakt... Er kleeft me een partij mensenbloed aan die troep...

H - Schei uit over mensenbloed... er vloeit al veel te vaak bloed op onze mooie straten... Nou weer die travestiet... tjongejonge.

E - Als ik een ouwe lul was zou ik zeggen; 'waar gaat dat heen'

H - Dan zeg ik dat wel. 'waar gaat dat heen...'

Vrijwilligers gezocht tijdens Top van Onderop

Voor de Top van Onderop op 20 mei 2007 zoeken we vrijwilligers om mee te helpen deze dag tot een succes te maken. We zoeken mensen voor het opbouwen op zaterdag 19 mei en voor tijdens de Top van Onderop op 20 mei, en het afbouwen daarvan.

Vrijwilligers hebben vrij toegang tot het hele dagprogramma, workshops enz. Het is dus mogelijk om een dagdeel te helpen en de rest van de dag deel te nemen aan onderdelen van het programma.

Kosten voor openbaar vervoer worden vergoed en uiteraard is ook voor eten en drinken gezorgd. Op zondagavond is er een slofsteet voor alle vrijwilligers! Wil je meehelpen of informatie? Stuur een e-mail naar: anna@sociaalforum.nl of bel met Anna via: 06 26086199.

Nederlands Sociaal Forum:

Een andere wereld is mogelijk!

Telefoon: 020 - 4223039

info@sociaalforum.nl

www.sociaalforum.nl

Guido 'Grachtengraver' Frankfurter blikt terug

De Elandsgracht is van alle Amsterdammers

Op 1 maart verliet Guido Frankfurter (D66) de deelraad van stadsdeel Amsterdam-Centrum. In de binnenstad was hij tot april vorig jaar stadsdeelwethouder openbare ruimte, verkeer en monumenten. Frankfurter verlaat de politiek om zich geheel te kunnen toewijden op zijn werk als adviseur. Vanwege zijn omstrede plannen om grachten open te graven stond hij bekend als 'Guido de Grachtengraver'.

Die nieuwe gracht is er niet gekomen. Andere projecten slaagden wel, zoals de Hans Snoekfontein op het Leidseplein, de skatebaan op de Marnixstraat en de geplande herbouw van de Haringpakkerstoren.

Guido Frankfurter: 'Het grachtenplan hadden we anders moeten aanpakken. We hadden niet meteen een inspraakavond moeten organiseren, maar eerst een informatieavond. Bij zo'n inspraakavond lijkt het alsof alles definitief is vastgelegd en dat kan agressie oproepen. Hoewel uit alle enquêtes was gebleken dat 60 tot 70 procent van de binnenstadbewoners vóór de grachtenplannen was, was op de inspraakavond tweederde tegen. Het waren nou juist die mensen die veel kabaal maakten. Als we eerst een informatieavond hadden gehouden, dan had de buurt meer stoom kunnen afblazen.'

Een andere inschattingfout was de presentatie: 'Ik had het altijd over een gracht met een parkeergarage eronder. Als ik nou had gezegd: 'We gaan een parkeergarage met 400 parkeerplaatsen maken onder de Elandsgracht, dan kunnen we daarna altijd nog kijken wat we

daarboven doen.' Ook als alleen de parkeergarage er was gekomen was dat pure winst geweest, want de Elandsgracht is nu één grote parkeerplaats. Wanneer achteraf mensen zeggen: 'Je liet dat plannetje van je *droppen*', dan voel je jezelf tenietgedaan. Het plan werd breed in de stadsdeelraad gesteund: alle drie de coalitiepartners en GroenLinks hadden in hun programma staan dat ze minimaal één gracht wilden opengraven. Zodoende kwam het project in het programmakkoord en mocht ik het gaan uitvoeren.'

Rug recht

Frankfurter kwam er na de inspraakavond achter dat van de goede plannen in zijn coalitie weinig over was: 'Op woensdagavond 29 september 2004 was de tumultueuze inspraakavond en op zondag distantieerde de VVD zich van het plan. Een dag later deed de PvdA het-

zelfde en op woensdag liet mijn eigen D66 het plan ook vallen. Dus stelde ik mezelf voor de keuze om af te treden of de plannen in te trekken. Ik dacht: 'ik heb nog zoveel andere dingen te doen, ik moet mijn wethouderschap afmaken.' Dus trok ik de plannen in. Zo is het tot zijn einde gekomen.'

Daar voegt hij aan toe: 'Ik blijf als oud-bestuurder vinden dat je af en toe iets moet doorzetten, ook al zijn de lokale bewoners erop tegen. Want de Elandsgracht is niet van de bewoners van die gracht, maar van alle Amsterdammers. Kijk naar de doortrekking van tramlijn 10 door de Czaar Peterstraat; de buurt heeft toen ontzettend veel actie gevoerd tegen het plan. Maar omdat ik genoeg steun had in de stadsdeelraad heb ik mijn rug recht kunnen houden, en nu hoor je geen enkele bewoner meer klagen. Sterker nog, vanwege de verbeterde bereikbaarheid komen er in de Czaar Peterstraat steeds meer bedrijfstjes en winkeltjes bij. Een poosje geleden liep ik door die straat en kwam er een bewoner op me af: 'Goh, wat fijn dat die tram er nu ligt.'

Dramatisch

Toch mochten de goede bedoelingen van Frankfurter niet baten, de deelraadverkiezingen van maart vorig jaar verliepen voor de toenmalige stadsdeelwethouder dramatisch: 'In de peilingen stond D66 er slecht voor, we hebben hier zelfs op nul zetels gestaan. Toch was ik ervan overtuigd om te kunnen blijven. Ik dacht: 'Als we teruggaan van drie naar twee zetels, is er nog voldoende basis om door te besturen' en: 'Nou, ja, als de kiezers het niet voor D66 doen, dan doen ze het misschien wel voor mij.' Het liep echter anders: de PvdA en VVD ruilden D66 in voor GroenLinks: 'Daardoor moest ik met mijn wethouderschap stoppen. In de eerste drie maanden na de verkiezingen was ik er echt kapot van, maar in de zomer zag ik de voordelen ervan in; ik kon gaan genieten van de rust. Tijdens het wethouderschap en daarvoor in de gemeenteraad had ik roofoverval op mezelf geleefd, want in totaal was ik al zeven jaar lang 80 uur per week aan het werk. Als je achtereenvolgende werkdagen hebt van acht uur 's ochtends tot over twaalf 's nachts, dan moet je rustmomenten hebben. Dat lukte me moeilijk, want ik was vierentwintig uur per dag wethouder. Een keer ben ik 's nachts door een bezorgde burger uit mijn bed gebeld. Hij zag vanuit zijn raam dat er een monument werd gesloopt en verzocht me om meteen de burgemeester te bellen. Natuurlijk heb ik dat niet gedaan. Ook zat ik regelmatig in stafvergaderingen die wel vijf uur duurden, soms met wel 60 agendapunten. Na zo'n vergadering had ik twee dagen nodig om bij te komen.'

'Het is een stuk bevredigender als je als wethouder je afscheid zelf kunt bepalen, dan wanneer het zo ineens afgelopen is. Ik moest gedwongen mijn kamer opruimen en in heel korte tijd mijn taken als wethouder afbouwen, dat was zuur. Je denkt dan ineens: 'Wat nu?' Daarna kwam Frankfurter in een overgangperiode: 'Van herkomst ben ik huisarts, maar omdat mijn diploma was verlopen zat ik de eerste maanden veel thuis. Opeens was ik maar 20 uur in de week weg, en ons hele thuisleven stond op zijn kop. Avond na avond heb ik met mijn vrouw dvd's en films gekeken. Mijn vrouw kwam tot weinig anders en mijn kinderen, toen 1 en 3 jaar, zagen me vaker en moesten er best aan wennen dat ik opeens weer thuis was. Na een paar maanden begon mijn vrouw te zeggen: 'Zeg Guido, moet je niet weer eens naar een vergadering?'

'Na de zomer van 2006 ging ik weer zo'n twee avonden per week naar inspraak- en discussieavonden en was ik als deelraadslid bezig. Daarnaast ben ik voor mijzelf begonnen. Ik adviseer bedrijven en non-profitorganisaties richting de overheid. Omdat ik bij de overheid de weg weet, begint het te lopen. Gisteren meldden zich al weer drie nieuwe opdrachtgevers. Zo heb ik nu een cliënt die ergens in het traject van de Noord/Zuidlijn een bloemenstal wil neerzetten en wil weten wat zijn mogelijkheden zijn. Voor hem ga ik een rapportje maken met alle mogelijkheden en onmogelijkheden. Ik wil de consultancy twee tot drie jaar uitproberen door er al mijn energie in te stoppen.'

Frankfurter zinspeelt niet op een comeback als politiek bestuurder: 'Voor in de verre toekomst sluit ik dat niet uit. In ieder geval wil ik dat mijn kinderen dan wat groter zijn. Nu ik meer tijd heb, geniet ik van ze. Het is zó leuk om met mijn vierjarige zoon te gaan door de stad te lopen. Hij weet al precies wat verkeersdrempels, amsterdammertjes, brandpaaltjes en geveltjes zijn. Soms lopen we langs een auto die op de stoep geparkeerd staat, en dan zegt mijn zoon: 'Die auto mag daar niet staan'. Dan vraag ik hem: 'En wat gaan we daar dan aan doen?' Dan roept ie: 'We gaan de sleepauto bellen.'

Ondanks alles wat er is gebeurd kan het grachtenplan, volgens Frankfurter, nog steeds gerealiseerd worden: 'Op dit moment wordt er een plan voor een herprofilering van de Elandsgracht gemaakt waarbij alsnog wat parkeerplaatsen weg moeten. Nou, in dat geval kun je er toch beter een parkeergarage onder bouwen, waarin bewoners gratis met hun parkeervergunning kunnen parkeren, zodat er boven de grond een mooi leeg plein ontstaat. En misschien kan er dan over vijftig jaar alsnog een gracht gegraven worden.'

Kemal Rijken
Nieuw Amsterdams Peil

Avondvierdaagse in Westerpark

De paden op, de lanen in... maar start wél dicht bij huis!

De avondvierdaagse komt er weer aan! Dit jaar van 4 tot en met 7 juni.

Na de avondvierdaagse 2005 vroeg een aantal bewoners van stadsdeel Westerpark zich af: waarom gaan we iedere keer naar Osdorp, Buitenveldert, Noord, of Oost, terwijl in en om ons stadsdeel vast ook mooie wandelingen te maken zijn? Zéker als je met je kinderen aan een avondvierdaagse meedoet, is het erg prettig als je niet eerst nog een flink eind weg moet, voordat je aan de wandel gaat! Die gedachte betekende de start van het Organisatie Comité Avondvierdaagse Westerpark.

Stadsdeel Westerpark was meteen enthousiast en zegde hulp en subsidie toe. Maar ook andere buurtgenoten vonden het een uitstekend plan, zoals Jantje Boeketje, de dichtende bloemenman bij de De Wittenkade, die het zó leuk vond dat hij spontaan aanbood voor bloemen te zorgen op de laatste wandelavond. Zo is het, met de inzet van veel vrijwilligers op de avonden zelf (bijvoorbeeld als verkeersregelaar), ook gelukt om in juni 2006 de eerste avondvierdaagse in en om Westerpark tot een groot succes te maken. Bijna alle scholen uit Westerpark deden mee, en ook veel scholen uit de omliggende buurten (bijvoorbeeld De Eilanden, St. Aloysius, De Burght en St. Antonius). In totaal waren er omstreeks 1000(!) enthousiaste deelnemers. Inmiddels is het organisatiecomité druk bezig om de avondvierdaagse 2007 te organiseren. We hopen natuurlijk op nóg meer deelnemers.

Inschrijving en start

Elke avond ligt weer een ander parcours van 5 of 10 km door Westerpark, maar ook door het Centrum, Oud-West en Bos & Lommer klaar. Vergeleken met 2006 zijn de routes hier en

daar gewijzigd. De 5 km-parcoursen worden ook geschikt gemaakt voor rolstoelers. De start is bij het Stadsdeelhokantoor in het Westerpark, Haarlemmerweg 8-10, dit jaar tussen 18.00 en 18.30 uur. De laatste avond kunnen de 10 km-lopers al vanaf 17.30 uur op pad. Deelname is mogelijk vanaf 4 jaar; op de 10 km vanaf 9 jaar, maar kinderen tot 10 jaar kunnen alleen deelnemen onder begeleiding van een volwassene. Inschrijving voor schoolkinderen wordt georganiseerd via de basisscholen in Westerpark en omgeving. Deelnamekosten zijn €3,50 pp. (leden NWB €2,50). Inschrijving – tot 14 mei – kan via de website www.a4dw.nl. Inschrijven aan de start kan ook, maar dan zijn de kosten €5,- pp. Iedereen die elke avond meewandelt, ontvangt op de laatste wandelavond een medaille. Die avond zullen we feestelijk afsluiten, dus – ook als het niet lukt om zélf mee te doen – kom dan op donderdag 7 juni vanaf 19.00 uur naar het Westerpark om die sportieve wandelaars op de laatste meters aan te moedigen!

Comité Avondvierdaagse Westerpark

'Fashion Palaces' in Amsterdams Historisch

Tot 26 augustus is in het Amsterdams Historisch Museum te tentoonstelling te zien over 'Modepalaces van 1880 tot 1960'. Kalverstraat 92, tel. 5231822, ma t/m vr 10-17 u, za 11-17 u.

Creatieve taakstraf op atelier van de kunstenaar?

'Skyler met hond' is weer terug op zijn veren

Tien jaar geleden kwam De Kunstenaar op het pretentieuze idee het beeld 'Het Lieverdje' aan het Spui, elders in Amsterdam, een vrouwelijke tegenhanger te bezorgen. Het is het beeld 'Madeliefje' geworden: een in brons gegoten meisje dat zich al 'skylerend' met haar hond richting Spui haast. Haar startpunt? Het nieuw ingerichte plein hoek Madelieven-Anjelierstraat, in de Jordaan. Spannend vormgegeven uit kubistische elementen, is ze herkenbaar maar niet tot in detail uitgewerkt, met de vaart die bij haar imago past. Op 16 maart werden beide figuren geplaatst, op stalen veren. Op 19 maart jl. verdwenen ze nadat ze van hun sokkel waren gerukt.

'Een verrijking van het plein' waren ze volgens Agnes Oster, die er vanuit het brede raam van haar bedrijf Oster Casting zicht op had. Aanvankelijk had ze er tegen opgezien: een kunstwerk vlak voor haar neus. Er is niet zo veel dat zij mooi vindt. Ja, de fontein voor Hotel Americain aan het Leidseplein. Die blijft haar boeien. Maar wat dat wel niet gekost heeft! In stilte had zij desalniettemin op een fontein voor haar pleintje gehoopt, maar: veel te duur. Toch waren het skylerende meisje en haar vrolijke hond haar op de eerste dag al sympathiek. Bezorgd toonde zij zich dan ook, toen de zaterdag erop de hond al een kwartslag om zijn as gedraaid bleek te zijn en, weer een dag later, dier en meisje compleet waren verdwenen.

Gallen

Sonny Homoet, de wijkverzorger van de omgeving vertelt al vegend: 'Het was grappig, zo'n spelend stelletje. Echt een meisje van nu en een hond zoals je ze hier ziet lopen. Ik geniet van zulke dingen: iets apart. Ze zullen het nu wel hufferproof maken, maar ondertussen mist de Jordaan het. Ja, die jongeren hier – ik ken die drie wel – kunnen behoorlijk *gallen*.

Mij hadden ze er trouwens ook mee. Mijn schoonouders zijn namelijk kunstkenner. En toen ik die ouwe uit Heemskerk – waar ze wonen – ging ophalen om dit te bekijken, was het al weg!

Bij mevrouw en mijnheer Donkerlo, op één hoog schuin tegenover Oster Castings, is een grote bos bloemen bezorgd. Als blijk van dank van de deelraad voor het afleveren van het vernielde kunstwerk. Op de dag des onheils kwam mevrouw Donkerlo de kamer binnen en kon uit het raam nog nét zien hoe drie jongens baldadig lachend wegliepen. 'Die waren op

vier punten gelast. En het is nu eenmaal kwa-jongenswerk om daarmee te gaan zwiepen.'

Pijn

Terwijl hij het ommetje met zijn hond vervolgt, stapt een vrouw van haar fiets om het plein nader te bekijken. 'Ik las er over in Het Parool', vertelt ze. 'Zo fascinerend, die beelden. Ze maken de stad leefbaar. Figuratief spreekt hier veel meer aan dan abstract. Neem 'Het zager-tje'. Waar dat zit? Dat houd ik liever stil, want anders gaan ze dat ook nog vernielen. En als het mij al pijn doet, terwijl ik op Prinseneiland woon, wat moet het de mensen hier dan verdrieten. En wat denk je van de kunstenaar?' Dat is de moeite van het vragen waard, vooral als deze antwoordt niet helemaal verrast te zijn, maar wel geschokt en teleurgesteld. Daarbij voelt De Kunstenaar zich enigszins schuldig, zowel tegenover het publiek als tegenover zijn opdrachtgevers: 'Het had steviger gemoeten. Maar de gedachte aan de veren was een extraatje dat ik niet kon weerstaan. Die vaart en die beweging, ze bevielen me zo.' Aanvankelijk had hij het beeld geklopt en gesmeed uit 2 mm dik cortenstaal: 'Geschikt voor binnen, maar vanwege het roesten zou het buiten niet langer houden dan 100 jaar. Voor minder dan de eeuwigheid doe ik het niet, waardoor er niets anders op zat dan het in brons te laten gieten.' Zijn 'extraatje' nodigde pleinbezoekers uit tot ervaren hoe ver je kunt gaan als de wikip in dit opzicht kennelijk geen soelaas heeft geboden.

Herplaatsen

Aan alles valt iets te doen. Ook aan de sfeer op het nu zo kale Madelievenpleintje. Zo worden de daders van de vernielingen van 'Skyler en hond' door De Kunstenaar uitgenodigd voor een 'fijne taakstraf' op diens atelier: 'Ik zal ze daar als straf eens flink aan het verfrakken en schilderen zetten. Maar daarna zal ik ze leren lassen en meer, waardoor ze me straks kunnen helpen met het herplaatsen van het beeld op het plein. Dit alles gebeurt buiten de arm der wet om.'

Voor het maken van een afspraak met De Kunstenaar kunnen de schuldbewuste vanden contact opnemen met buurtkrant Jordaan&GoudenReael (10-17 uur) tel. 6220514 (mal) Haarlemmerstraat 132-136, en tel 6237272 (woldo) 1ste Laurierdwarstraat 6. Vragen naar Astrid Brand

Ienke Suidman

100 jaar Vereniging Noorderspeeltuin Daár hoort een jubileumfeest bij!

De Vereniging Noorderspeeltuin is waarschijnlijk de oudste nog bestaande Vereniging in de Jordaan. Zij bestaat volgend jaar 100 jaar. Aan het begin van de vorige eeuw richtten buurtbewoners, vooral vrouwen, overal in de stad speeltuinverenigingen op. Door hun inzet kregen kinderen in de armoedebuurt hun eerste speeltuin, maar ook les in zang, toneel en muziek. Vereniging Noorderspeeltuin maakte het mogelijk dat velen dierbare herinneringen aan hun jeugd hebben en koesteren. Goede contacten worden onderhouden met Ons Genoegen in de Zuid-Jordaan, die daar eenzelfde rol vervult. Vereniging de Noorderspeeltuin verdient tijdens haar 100-jarig bestaan volgend jaar dus een prachtig jubileumfeest.

Op de foto: Kinderkoor Noorderspeeltuin. De opname zal omstreeks 1930 zijn gemaakt. Herkent u iemand? Wie is wie? Graag uw reactie naar e-mail: info@jordaanmuseum.nl

De marjorettes van de Noorderspeeltuin oefenen elke zaterdag in het clubgebouw van de Noorderspeeltuin op het Karthuizersplantsoen. Zij treden overal op. In de Jordaan vindt het eerstkomende grote optreden plaats op 9 september a.s. op het Karthuizersplantsoen tijdens het muziekfestival Drumma.

Op de eerste rij vlnr: Tiffany, Sorana, Charmaine, Kelly, Rosa, Tosca, Joni en Amy (Amy vormt met Maggie en Rianne de minirettes). Tweede rij vlnr: Tiny Verwey Schoute: al zo'n 30 jaar de spil van de Noorderspeeltuin, Petra Haarsma: geeft les aan de kleintjes en Cisca de Kroon: is dochter van Tiny en begeleidt met haar de marjorettes. Afwezig waren: Ashley, Maggie, Shanna en Rianne

Vrijdagmiddag 13.00 uur, toegang vrij

Lunchpauzeconcerten Westerkerk

4 mei: Requiem van Fauré Kinderkoor de Kickers, Jeugdkoor The Classic Frogs en instrumentalisten van de Muziekschool Waterland te Purmerend o.l.v. Jan-Maarten Koeman, Kirstin Gramlich, orgel.
11 mei: Minako Tsukatani - Morishita, orgel.
18 mei: Geerten van de Wetering, orgel.
25 mei: Erwin Weerstra, orgel.
1 juni: Leo Blankers, orgel.
8 juni: Anco Vahl, orgel.
15 juni: Erik Zeillemaker, orgel
22 juni: Dirk Jan Versluis, orgel
29 juni: Edwin Hinfelaar, orgel

Welkom in de Westerkerk! Loop eens binnen om de kerk te bekijken, in het stiltecentrum rust te zoeken, naar muziek te luisteren of een kerkdienst mee te maken. De kerk, een topmonument uit de Gouden Eeuw, werd voltooid in 1631. Hendrick de Keyser was de bouwmeester. Rembrandt werd er in 1669 begraven. De restauratie van de toren wordt in mei 2007 voltooid, de restauratie van de kerk was al in 1992 klaar. In de kerk bevinden zich twee schitteren-

de orgels, het Duyschot/ Vater orgel uit 1686 /1727 en het Flentrop orgel uit 1963. Het stiltecentrum wordt in 2007 in gebruik genomen. Elke zondagochtend is er om 10:30 uur een kerkdienst waarin de vaste predikant, ds. F.W. Oosterwijk en gastpredikanten voorgaan. Jos van der Kooy bespeelt tijdens de diensten de beide orgels. Het Westerkerkkoor en het Bachorkest voeren cantates van Bach uit tijdens bijzondere cantatediensten. Informatie over deze en andere diensten vindt u op: www.westerkerk.nl

De Westerkerk is in de maanden mei t/m oktober geopend voor bezoekers, in de regel van maandag t/m vrijdag van 11.00 tot 15.00 uur. In juli en augustus ook op zaterdag. Soms is de kerk gesloten voor bezoekers wegens andere activiteiten. De lunchpauzeconcerten worden georganiseerd door de Westerkerk en de Duyschot Stichting, in samenwerking met het Koninklijk Conservatorium te 's-Gravenhage.

Programma's: www.westerkerk.nl en www.josvanderkooy.com

Romeinse becijfering vergt enig denkwerk

De hernieuwde Westertoren

Hij was ruim een jaar aan het oog onttrokken door steigers en doeken, maar is na een vak-kundige restauratie weer uitgekapt. Onze 'Wester' staat er weer prachtig bij, terwijl het vele (blad)goud schittert in de zon. Op de vier kanten van de spits is het (ook in goud uitgevoerde) jaartal van oplevering der toren te lezen. Dit laatste gaf mij echter problemen. Er staat: ANNO cbcxxxvll.

Na bemiddeling door de Vereniging Vrienden van de Amsterdamse Binnenstad kwam de uitleg van Walter Kramer, de architect aan wie wij de schitterende restauratie te danken hebben. Hij schrijft: 'Normaal gesproken wordt in de bouwtijd van de toren het jaartal geschreven met de bekende Romeinse cijfers. Hier is echter sprake van een gestileerde oplossing. De C met een grote staande l en dan de omgekeerde C staat voor duizend ('normaal' een M), dan de staande l met de omgekeerde C staat voor vijfhonderd ('normaal' een D). De schrijfwijze voor 1000 is een stilering van een cirkel. Het zijn gespiegelde C's. De rest van de cijfers is weer 'normaal', C = 100, XXXVII = 37.' Mijnheer Kramer, bedankt!

Kwartiermelodieën

Met deze kennis kijken we nog één maal omhoog en begrijpen nu wat wij lezen: cb = 1000, b = 500, c = 100 en xxxvll = 37. De toren werd dus voltooid in 1637. Sindsdien hangen in de toren klokken voor de uuraanduiding en is er

een carillon dat zijn lieflijke klanken over de stad laat dwarrelen. De stadsbeiaardier en vaste bespeler van het westertorencarillon, Boudewijn Zwart, heeft recent de kwartiermelodieën opnieuw verstoken (dit is: het programma vernieuwen).

Hij heeft zich duidelijk laten inspireren door het feit, dat dit jaar de 400ste geboortedag van Michiel de Ruyter wordt herdacht. Let aan het eind van elk kwartier eens op en zing of neurie de wijsjes mee!

Kwart óver: 'Daar was laatst een meisje loos, die wou gaan varen als lichtmatroos.' Halve uren: 'In een blauw geruite kiel, draaide hij aan 't grote wiel, de ganse dag. Maar Michieltjes jongenshart leed ondragelijke smart A-ach, A-ach, A-ach, A-ach.' Kwart vóór: 'Wie gaat mee, gaat er mee over zee? Houd het roer recht! Fris blaast de wind langs de ree.' Maar op de hele uren klinken de Amsterdamse klanken van een lied, destijds vertolkt door Johnny Jordaan, dat Boudewijn Zwart tijdens een optreden van Puur Mokum hoorde zingen en wat hij nu uit de kerktoeren laat klingelen. Het zijn twee vragen, waarvan Johnny Jordaan (aannemende, dat hij in de hemel is) het antwoord nú weet. Zingt U weer mee? 'Zal er ook een Jordaan in de hemel bestaan, net zoals in mijn oud Amsterdam? Zal er hoog in de lucht ook een torenklok slaan, als de Wester in Amsterdam?'

Jan Marselis

Marokkaanse familie keert terug naar de Jordaan

In april keerde de familie Echaibi terug in de Jordaan. Na negen maanden kamperen in de Rivierenbuurt. Veertig jaar geleden verhuisde meneer Echaibi vanuit Al Hoceima in Marokko naar de Jordaan. Hier hoort hij nu tot de groep Jordaanbewoners die het langst in de buurt wonen. Zijn vrouw Khaddouj El Baz schonk hem acht kinderen, geboren en getogen Jordaanbewoners, van wie er vijf nog thuis wonen: Ahmed, Abdeslam, Rahma, Ibrahim en Hoessijn. De andere drie zijn, zoals zo veel kinderen van Jordaanbewoners, uitgevlogen naar de Westelijke Tuinsteden, Diemen en Almere. Echaibi werkte gedurende vele jaren als patiëntenbegeleider in het Slotervaartziekenhuis. In 2003 ging hij met pensioen.

Stangen hielden pand bij elkaar

De laatste jaren bezocht Echaibi geregeld het Wijksteunpunt Wonen in verband met klachten over het achterstallig onderhoud. Er was ernstige lekkage, scheefstand en verzakking en ijzeren stangen dwars door de woning voorkwamen dat het pand uit elkaar viel.

Met hulp van het Huurteam werd de huur verlaagd naar 160 euro zolang de gebreken niet werden hersteld. De verhuurder kwam in 2004 met een plan om het pand te renoveren en de funderingen te herstellen. Maar dan moesten de Echaibi 's de woning verlaten. Het Stadsdeel

ging de familie uitplaatsen volgens het 'protocol uitplaatsing bij particulier initiatief'. Na de renovatie kon Echaibi de huur onmogelijk betalen van zijn AOW met pensioentje.

Terugkeerrecht bij renovatie

Het Wijksteunpunt Wonen wees echter op de wettelijke huurbescherming en het terugkeerrecht bij renovatie. Ook werd Echaibi geholpen met het opstellen van en onderhandelen met de advocaat van de verhuurder over het renovatiecontract. Daarin werd precies afgesproken wat er aan de woning ging gebeuren,

hoelang het werk zou duren, dat er een wisselwoning en een tegemoetkoming in de verhuis- en herinrichtingskosten werd verstrekt, dat Echaibi na de renovatie zou terugkeren en hoe hoog de huur werd (€ 450). Uiteindelijk gingen beide partijen akkoord. In juli 2005 verhuisde de familie naar een wisselwoning in de Rivierenbuurt. 'Hier wonen de deftige mensen van Amsterdam', zei Echaibi's oudste zoon toen hij zijn vader naar de Rivierenbuurt reed om de wisselwoning te bekijken.

Trots op resultaat verbouwing

In de Rivierenbuurt was het negen maanden kamperen want de meubels waren tijdelijk opgeslagen en vloerbedekking en gordijnen ontbraken. Maar de oude vertrouwde Jordaan werd nog het meest gemist. In april verhuisde de familie Echaibi weer terug naar hun opgeknapte woning aan de Prinsengracht.

Ook de eigenaar, de heer Keijzer, van het al 96 jaar in het pand gevestigde Makelaarskantoor Keijzer & Muntjewerf, is trots – en terecht – op het uitzonderlijk fraaie resultaat van de verbouwing die werd uitgevoerd onder leiding van architectenbureau Dozsa & Dalfsen. Keijzer: 'Ik heb het laten opknappen alsof het voor mezelf was en ook mijn dochter zou er graag wonen.'

Eibert Draisma

Organisatie Wijkcentrum Jordaan & Gouden Reael

Agenda groenactiviteiten voorjaar & zomer

Zondag 13 mei

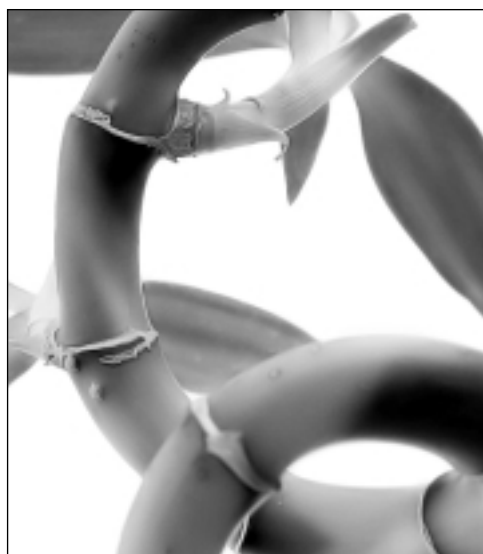
'Workshop Bonsai'

Bonsai is een eeuwenoude kunstvorm, oorspronkelijk uit Japan en China. Bonsai is een mooie hobby voor mensen die wel willen tuinieren maar daar niet de ruimte of kracht voor hebben. Bonsai hoeft absoluut niet duur te zijn, dat kun je zelf bepalen.

Frits Bousema geeft uitleg over wat bonsaicultuur is en zal in een korte workshop laten zien hoe je van een tuincentrumplant een start met bonsai kunt maken. Er zullen ook een paar van zijn eigen boompjes staan, ter illustratie; geen kant-en-klare bonsai-aanschaf, maar zelf gevormde bomen met een maximale bonsaileeftijd van zo'n 7 jaar.

Aanvang 14.00 uur. Deelname is gratis.

Info en aanmelden: Marc Hansenne, tel. 6220514
info@jordaangoudenreael.nl
(onderwerp: bonsai workshop)

Zaterdag 2 juni

'Excursie Bamboeencentrum Schellinkhout'

Bamboe is een grassoort die voor de grote ijstijd ook in onze streken groeide. De meeste soorten en de grotere aantallen vindt men momenteel in Zuidoost Azië, China en Japan. Vandaar dat bamboe bij de mensen altijd een associatie met het Verre Oosten oproept. In 1827 is de bamboe weer teruggebracht naar Europa door een Franse zijdehandelaar die in Zuid-Frankrijk (Anduze, dept. Gard) een prachtig bamboepark heeft aangelegd. Het wijkcentrum nodigt u uit voor een excursie naar een bamboepark, annex bamboeencentrum, hier te lande in Schellinkhout.

Vertrek met bus om 11.00 uur vanaf het Haarlemmerplein, retour vanaf Schellinkhout om 14.00 uur. Deelname is gratis.

Info en aanmelden: Carolien Satink, tel. 6220514, tel. 6237272
info@jordaangoudenreael.nl
(onderwerp: excursie bamboeencentrum)

Zondag 17 juni

'Open Tuinendag'

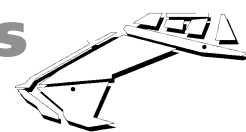
De Open Tuinendag is een traditie geworden die elk jaar weer, zowel bij bezoekers als bij tuinbezitters, veel bijval vindt. Omstreeks deze tijd van het jaar zijn tuinen op hun mooist. Het is een dag waarop bewoners van de Jordaan en de Gouden Reael bij elkaar kunnen bekijken wat er zich achter (binnentuinen) en bovenop (dakterrassen en balkontuinen) de huizen bevindt. Organisatie Meer groen in de Jordaan en het wijkcentrum.

Info: Rob Versluis, tel. 6237272, tel. 6220514

Agenda najaar verschijnt in Jordaan&GoudenReael nr. 5, september 2007

Wandelen langs de Jordaananon

25 mei 'Van Soeploods tot Carillonoproer'

De enige buurt die in de Dikke Van Dale staat heeft als eerste zijn eigen canon! Elke laatste vrijdag van de maand van vier tot half zes organiseert het jarige Wijkcentrum bijzondere wandelingen 'Langs de Jordaananon'. Op 25 mei voert de tocht langs de oproeren en op 27 juni langs de bijzondere zelfbeheerprojecten van de Jordaan.

De wandelingen langs de Jordaananon zijn gratis, alleen het boekje kost € 5. Ook scholieren, studenten en inburgeraars worden met plezier langs de Jordaananon geleid. Ook als u wilt meewandelen om uw kennis van de buurt te toetsen en te delen, zien wij u graag. Graag tijdig aanmelden bij het Wijkcentrum Jordaan, tel 6237272 of info@jordaangoudenreael.nl. De Jordaananon is voor € 5 verkrijgbaar bij Wijkcentrum Jordaan & Gouden Reael,

1e Laurierdwarstraat 6 of Haarlemmerstraat 132-136. Met het boekje kunt u trouwens ook prima op eigen gelegenheid door de buurt zwerven.

Het jubileumprogramma 50 jaar Wijkcentrum Jordaan wordt mede mogelijk gemaakt door bijdragen van de Woonmaatschappij, Woonstichting De Key, Stichting RCOAK en Woonstichting Eigen Haard.

RECTIFICATIE

Open Tuinen Dag Zondag 17 juni: In afwijking van wat er in de evenementenkalender van de Jordaananon staat is de Open Tuinen Dag Jordaan & Gouden Reael dit jaar op zondag 17 juni – dan bloeien de rozen op hun mooist.

Eibert Draisma

ingezonden mededeling

VVD-fractie Amsterdam Stadsdeel Centrum

De VVD luistert

Bel of mail voor een afspraak voor ons spreekuur op:
16 april, 21 mei, 18 juni, 16 juli,
24 september, 15 oktober,
19 november, of 17 december

Van 18.30 uur tot 20.00 uur
Haarlemmerplein 15
Tel. 020-5524560,
Hans Mensink 06-54968555
en Olga de Meij 06-23720444

vvd@centrum.amsterdam.nl
www.vvdcentrum.nl

'Stap in en reis terug in de tijd'

Op 29 mei is het Dag van het Park. Een nationaal evenement ter ere van het stadspark. De Museum-tramlijn doet vele parken aan en is op die dag het transportmiddel in de Gemeente Amstelveen, de tweede groenste gemeente van Nederland. Binnenkort verschijnt daar meer over op onze website. *Tim Castricum*

Electrische Museumtramlijn Amsterdam
E-mail: info@museumtram.nl website: www.museumtram.nl

Eddy Christiani komt!

Seniorenmanifestatie in en rond de Noorderkerk

Zoals al in de vorige krant werd aangekondigd, wordt op woensdag 6 juni van 14.00-17.00 uur een grote seniorenmanifestatie gehouden met als thema 'Vrije tijd en Ontmoeting'. Behalve workshops, demonstraties en stands met mensen die over hun hobby vertellen of laten horen of zien wat zij kunnen, zijn er ook een aantal optredens gepland. De belangrijkste gast is Eddy Christiani, wie kent hem niet!

Zelf al op leeftijd, zingt hij de voor ons onvergetelijke liederen als *Zonnig Madeira, land van liefde en zon, Als ik tweemaal met mijn fietsbel bel, nou dan weet je 't wel*, en nog veel meer. Alleen al om hem te horen zingen, loont het de moeite om naar de Noordermarkt te komen. Maar er is meer: het kinderkoor van Ons Genoegen zal voor ons optreden.

Bovendien zal het inmiddels bekende koor Puur Mokum typisch Amsterdamse liederen ten gehore brengen. Tussendoor verlevendigt accordeonist Willem Horjus op de informatiemarkt het geheel met zijn spel, kortom muziek alom. Het belooft een vrolijke middag te worden. Mocht u minder goed ter been zijn, dan kunt u gebruik maken van de buurtbus (tel. 5573368). De buurtbus vervoert u van deur tot deur en kost slechts € 1,- per rit, retour € 2,-. U mag een begeleider meenemen, ook zij betalen € 1,- per rit. Rolstoelen zijn geen bezwaar. Wilt u hiervan gebruik maken, bel dan op werkdagen tussen 9.00-11.30 uur. U moet wel minimaal één dag van te voren laten weten of u opgehaald wilt worden. Tot ziens op de informatiemarkt.

Margaret Roovers

Markant ondersteunt mantelzorgers

U staat er niet helemaal alleen voor

Markant, Steunpunt Mantelzorg Amsterdam en Diemen, ondersteunt mantelzorgers. Mantelzorger bent u als u onbetaald een dierbare verzorgt. Een dierbare heeft bijvoorbeeld verzorging nodig omdat hij/zij chronisch ziek is, dementerend is, een handicap heeft of terminaal ziek is. Mantelzorg is vaak geen keuze; het overkomt je!

Want wat doe je anders als je partner, vader of moeder, kind, vriend of vriendin ziek wordt? Mantelzorg geef je vanuit liefde en verbondenheid. Dat maakt mantelzorg ook zo waardevol. Maar tegelijkertijd ook erg zwaar. Deze zorg houdt zich immers niet aan sluitingstijden. Er is continu aandacht voor de ander. Maar hoe gaat het eigenlijk met uzelf?!

Geen kosten

Bij Markant kunt u terecht als u behoefte heeft aan bijvoorbeeld een gesprek met één van onze coördinatoren over uw situatie. Zij kunnen u informatie en advies geven over hoe u het beste kunt zorgen voor een ander, maar daarbij tegelijkertijd uzelf niet vergeet. Of misschien heeft u meer behoefte aan informatie over praktische zaken. Zoals het aanvragen

van hulp, een Persoonsgebonden Budget, of informatie over verlofregelingen of financiële tegemoetkomingen waar u mogelijk voor in aanmerking komt. Ook kunt u bij Markant terecht voor de aanvraag van een zorgvrijwilliger. Zo'n vrijwilliger neemt tijdelijk even uw werk over, zodat u er eens even tussenuit kan! Markant organiseert regelmatig bijeenkomsten, lotgenotengroepen en cursussen om mantelzorgers te ondersteunen. Aan de mantelzorgondersteuning van Markant zijn geen kosten verbonden.

Markant, voor mantelzorgers en vrijwilligers tel. (020) 8868800, Borgerstrat 52 A e-mail: info@markant.org, www.markant.org

Rommelmart en Bingo bij SOOJ (55+)

Op woensdag 9 mei van 14.00 tot 16.30 uur organiseert de SOOJ een Rommelmart. Op donderdag 31 mei 14.00-16.30 uur is er Bingo. SOOJ, Tichelstraat 50, tel. 3302017

Ten koste van mijn gemoedsrust...

De Key laat bewoners in het ongewisse

De verbouwoepknop van de woningen aan de Westerdokstrook op het Bickerseiland is na zoveel jaar verwaarlozing, vocht en narigheid eindelijk begonnen. Het jarenlange onderhandelen van diverse bewonerscommissies ging met vallen en opstaan.

Diverse plannen van De Key: sloop, nieuwbouw, een verdieping erbovenop, gedeelteverkoop enz., modderen maar aan. Berichtgeving naar bewoners en commissies toe, vanuit De Key/Principaal was slecht tot zeer slecht. Commissieleden haakten af, mede door de wisselende samenstellingen van de projectmanagers en groepen die De Key/Principaal dit project lieten begeleiden. Steeds wist de nieuwe projectmanager niet wat de vorige had gedaan. Het lijkt op een truc om zo de huurders/bewoners in het ongewisse te laten. Inzicht in de steeds gewijzigde plannen en ideeën kregen de bewoners en bewonerscommissies niet of mondjesmaat. Een goed overleg was niet mogelijk. Bewoners in vergadering bijeen maakten afspraken hoe zij hun rechten op vergoeding bij financiële schade via de advocatuur konden verdedigen: verhuiskostenvergoeding en vergoedingen voor toegebrachte schade aan spullen.

Door conflicten binnen de bewonerscommissie is deze uit elkaar gevallen. Sommige leden stapten op, anderen gingen met nieuwe commissieleden door. Via een brief hoorden bewoners dit.

Een verzonden brief van mij aan de nieuwe bewonerscommissie, dat zij niet namens mij mochten onderhandelen met De Key/Principaal over mijn belangen in deze zaak, is voor kennisgeving aangenomen. Deze brief vermeldde de eis dat er eerst een bewonersvergadering belegd moest worden, waar uitgelegd wordt waarom de commissie uit elkaar is gevallen en waarom er niet gevraagd wordt en gestemd of de nieuwe commissieleden fiat krijgen van de bewoners die zij moeten vertegenwoordigen. Dat was mijn bedoeling om op de bewonersvergadering te vragen. Maar een vergadering met bewoners is

nog steeds niet uitgeschreven. De nu samengestelde bewonerscommissie trekt zijn eigen plan. Bewoners horen niets, krijgen geen bewonersbrief en worden ondertussen uitgeplaatst naar een wisselwoning en tekenen ten slotte voor akkoord. Op een enkeling na die naar de rechter is gestapt, wat waarschijnlijk niet in dank wordt afgenomen.

Ondertussen lopen de schades voor bewoners extra op. Tuinen van de benedenhuisjes worden grondig geruïneerd. Bomen worden geruïneerd en alle beplanting wordt eruit gerukt. Tuinhekken worden gesloopt. Tegelijk worden er boxen opengebroken en leeg gejat. Bewaking is er niet (te duur voor De Key/Principaal?). Ik vind het een grof schandaal dat dit alles zo verloopt. Ik weet niet wat het belang in deze is om de bewoners zo in het ongewisse te laten en zo een loopje met hun belangen te nemen.

Nu wordt er een voorstel gedaan dat tuinhekken losgehaald worden en tegen de boxen aan gezet worden om te drogen. Daarna wordt er opslag geregeld. De vele extra kosten aan verlies van bomen en herinrichting van de tuinen zijn voor rekening van de betreffende huurders. Dit zit bij de verhuiskosten inbegrepen, zegt De Key/Principaal. Voor de rest hoor je weinig of niets, behalve geroezemoes dat er meer asbest in de panden zit dan verwacht.

Nu maar hopen dat dit alles een beetje goed verloopt en dat de bewoners een beetje goed op de hoogte worden gehouden van het één en ander. Die lange stiltes en het uitblijven van belangrijke datums over diverse dingen (Wanneer zijn wij aan de beurt, of: kunnen wij ook tijdelijk doorschuiven naar de woningen die klaar komen?). Graag zou ik als bewoner en huurder iets meer op de hoogte gebracht willen worden. Nu gaat het één en ander ten koste van mijn gemoedsrust. Verder wens ik De Key/Principaal veel kracht toe bij dit moeilijke probleem.

Jan Witte

Gevraagd: enthousiaste vrijwilligers

Digitdienst wijst de weg in wereld van internet & e-mail

De wereld waarin wij leven digitaliseert snel. Steeds meer informatie komt beschikbaar op internet en steeds meer zaken kunnen via internet worden geregeld. Denk daarbij aan het vergelijken en afsluiten van verzekeringen, spaarrekeningen; aan koop en verkoop van consumentenproducten; aan internetbankrekeningen, aan stemadviezen (StemWijzer); maar ook aan e-mailcorrespondentie en het delen van digitale foto's.

Voor hulpverleners wordt internet een onmisbaar onderdeel van hun werk als het gaat om kennis en informatie over de sociale kaart, e-mailcorrespondentie, en elektronisch invullen van formulieren. Toegang tot internet wordt voor iedereen belangrijker om te kunnen participeren in onze digitaliserende samenleving. Niet iedereen is in staat zich computerkennis en -vaardigheden eigen te maken, of een computer en internetverbinding aan te schaffen. Het is van belang om ook deze mensen de mogelijkheid te bieden gebruik te maken van in-

ternetfaciliteiten. De inzet van vrijwilligers kan hier uitkomst bieden. Daarom willen we Digitdienst organiseren!

Wat is Digitdienst?

Digitdienst is een project waarbij bewoners van stadsdeel Centrum door vrijwilligers worden ondersteund bij het gebruik van de computer en vooral bij het omgaan met digitale informatie via internet. Voor dit project zoeken we enthousiaste mannen en vrouwen die thuis zijn in de wereld van computers en internet, die het leuk vinden allerlei digitale informatie op te zoeken en anderen hierbij willen helpen. Digitdienst is een samenwerkingsproject van het Huis van de Buurt (Blankenberg Stichting, Stichting Welzijn Binnenstad en Wijkcentrum Jordaan & Gouden Reael).

Belangstellenden kunnen contact opnemen met Dian Mekkes, tel. 5573305 of 5573333, e-mail: d.mekkes@blankenberg.nl

Sandd

Het op één na grootste postbedrijf van Nederland.

Sandd zoekt:
Postbezorgers

In wijk Gouden Reael, Frederik Hendrikbuurt en Westerpark

en in de Staatsliedenbuurt en Spaarndammerbuurt

Zoek je een goede balans tussen vrije tijd en verdienen?

Ben je op dinsdag en vrijdag een paar uur beschikbaar?

Neem dan contact op met Sandd via:

0800 - 7263328 (gratis)

of kijk op www.sandd.nl

Ideaal voor huisvrouwen, senioren en gepensioneerden.

Laagste huurverhoging sinds mensenheugenis

15 mei feestelijke Huurverlagingsdag

Het is dit jaar feest voor de huurders. De huurverhoging per 1 juli mag niet hoger zijn dan maximaal 1,1 procent. De liberalisatieplannen van oud-minister Dekker zijn van de baan. Bovendien bestaat het Huurteam 10 jaar, dat wordt later dit jaar in de hele stad gevierd. Kortom genoeg redenen voor een feestelijke jaarlijkse Huurverlagingsdag.

Dinsdag 15 mei gaat de vlag uit en zijn alle huurders van de binnenstad tussen twee en acht uur welkom. Vanaf twee uur is er koffie met gebak en vanaf vijf uur een drankje om te toosten op de laagste huurverhoging sinds mensenheugenis! Tegelijkertijd is er volop gelegenheid om huurervaringen uit te wisselen en vragen over de huurverhoging van 1 juli te stellen. Want denk nu niet dat opeens alles koek en ei is.

Als uw huur te hoog is of als u klachten over de woning heeft, kunnen we kijken wat er aan gedaan kan worden. Ook als u wilt weten hoeveel punten uw woning heeft, of de huur wel klopt, het watergeld of de servicekosten: kom naar de Huurverlagingsdag!

Sinds mei 1997 gaat het Huurteam bij de huurders langs met de vraag of zij kwaliteit krijgen voor de prijs die ze voor hun woning betalen. De woningen worden desgewenst opgemeten om het puntenaantal te bepalen. Als de betaalde huur hoger ligt dan het maximum op basis van dat aantal punten kan een procedure worden gestart bij de Huurcommissie om de huur verlaagd te krijgen. In het verleden kon men bij de jaarlijkse huurverhoging bezwaar maken als er klachten waren over de woning. Nu kan het hele jaar door de Huurcommissie worden ingeschakeld om de huur te bevroren of te verlagen als ernstige klachten niet worden verholpen.

Wijksteunpunt Wonen

De gratis hulp van het Huurteam bij deze procedures wordt door vele huurders op prijs gesteld. Het bespaart hun geld en klachten worden eerder verholpen. Voor Amsterdam betekent de inzet van het huurteam dat vele woningen betaalbaar blijven. Voor de medewerkers van het Huurteam betekent dit succes dat hun werk steeds meer gewaardeerd wordt. Vele medewerkers begonnen in de banenpool, met een gering loon. Nu, tien jaar later, is bijna elke Huurteammedewerker regulier in dienst. Sinds twee jaar vormt het Huurteam Binnenstad een hecht samenwerkingsverband met de Woonsprekuren en de Wijkcentra: het Wijksteunpunt Wonen. Door de hele stad worden nu zulke Wijksteunpunten Wonen opgezet.

Uiteraard is niet iedereen tevreden. Verhuurders die van de schaarste op de huurwoningmarkt misbruik maken door hoge huren te vragen en het onderhoud te verwaarlozen zijn niet altijd blij met het Huurteam. Maar huurders hebben nu eenmaal rechten en het Huurteam helpt die ook te krijgen. Inmiddels zijn er ook huurteams in Rotterdam en Den Haag. De Huurcommissie heeft sinds het bestaan van de huurteams veel meer werk gekregen. Ook dat is een goede zaak want de huurwetgeving moet geen dode letter zijn.

Woonlastenkrant

De huurverhoging per 1 juli is maximaal 1,1 procent. Verhuurders moeten die verhoging wel 2 maanden daarvoor, dus uiterlijk 30 april, schriftelijk hebben voorgesteld. Als een huurder nog geen 6 maanden geleden het huurcontract getekend heeft en de huurprijs is te hoog, dan kan de huur met terugwerkende kracht verlaagd worden. Woont de huurder langer dan een half jaar op een woning met een te hoge huur, dan kan hij een huurverlagingsvoorstel doen. Alleen als de huurprijs hoger is dan de liberalisatiegrens is dit niet mogelijk.

In de Woonlastenkrant die huis aan huis verspreid is staat informatie waarmee de huurders zelf hun maximale huur kunnen uitrekenen. Op internet is die berekening ook te maken via www.huurverhoging.nl.

Elke huurder zou moeten weten hoeveel punten zijn woning heeft. Helaas is de verhuurder niet verplicht om een puntentelling op te stellen en bekend te maken aan de huurder. Als dat wel wordt gedaan, is het zaak om die telling goed te controleren. Als er klachten zijn over de woning moet de huurder die schriftelijk melden aan de verhuurder. Worden de klachten niet binnen 6 weken verholpen, dan kan de huurder een procedure starten bij de huurcommissie. Ook hierbij kan het Huurteam helpen. Op de Huurverlagingsdag 2007 vertellen wij u er alles over. Dit jaar onder het genot van koffie met gebak, of -'s avonds - met een drankje.

Win Wassenaar,
Wijksteunpunt Wonen Centrum

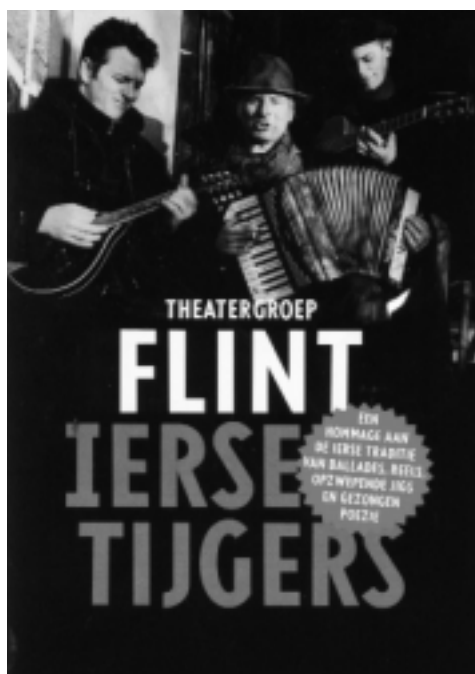
Huurverlagingsdag:
dinsdag 15 mei 14.00 - 20.00 uur
1e Laurierdwarsstraat 6, tel 6258569
Woonsprekuren Jordaan: ma t/m vr 14-16u,
di óók 19-20u
Huurteam: tel 4205835

Woonsprekuren Gouden Reael:
wo 15-17u
Haarlemmerstraat 132-136
Tel 6220514

Ome Henk uit de Hazenboulevard

Men wilde An, vrijwilliger/ medewerker bij Huurdersvereniging Centrum, niet geloven toen zij de omvang beschreef van de wonderbaarlijke vangst van haar man, Ome Henk. 'Zoals beloofd, hierbij de foto van mijn Henky-baby met het visje. Groetjes, An.' Wij zijn nu overtuigd...

Boarding Now! www.travelshopjoosse.nl

Wij beschikken over een ruim aanbod mooie reizen voor de scherpste prijzen. Ook voor zakenreizen, groepsreizen en losse tickets kunt u bij ons terecht voor een uitgebreid advies.

info@travelshopjoosse.nl • www.travelshopjoosse.nl

We zijn druk bezig onze website te vernieuwen, kijk regelmatig voor de nieuwste aanbiedingen!

's Avonds boeken > Heeft u overdag geen tijd? Op afspraak kunt u bij ons vijf avonden in de week terecht.

Telefonisch boeken > Heeft u geen tijd om langs te komen? Wij kunnen de boeking telefonisch volledig voor u afhandelen.

Online boeken > Op onze website kunt u een formulier met uw wensen invullen. Wij zullen u dan een passend voorstel doen.

Openingstijden > Ma t/m vr 10.00-18.00 - Za 10.00-17.00

Bel ons, mail ons of kom langs!

Travelshop
Joosse

Thomas Cook Travelshop Joosse - Karthuizersstraat 8 - 1015 LR Amsterdam - Tel. 020-6169043 - Fax 020-6122300

Wegens verstoring vogelnesten in Concordiahofje

Boete voor groenonderhoudsbedrijf

In de juli-augustuseditie 2006 van deze krant plaatsten wij een brief van bewoners van het Concordiahofje in de Zuid-Jordaan. De brief ging over de schending van de Flora- en Faunawet door een groenonderhoudsbedrijf dat werkte in opdracht van wooncorporatie Ymere. De schrijvers hadden daarvan aangifte gedaan bij de AID, de Algemene Inspectiedienst van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit. Onderstaande brief van het ministerie toont aan hoe zorgvuldig met dergelijke klachten kan worden omgegaan.

Geachte mevrouw Wagner,
Op 30 april 2006 heb ik u, alsook uw buurvrouw mevrouw Arendsen, gehoord inzake het verstoren van een nest van een merel en het begin van nestbouw van een houtduif, welke zich bevonden in een klimop rond de binnenpoort van het hofje van Concordia-Zuid. In verband met de door u in deze afgelegde verklaring is destijds een nader onderzoek ingesteld. Daarbij zijn Sonja Vink en Saskia van der Hoven van het woningbedrijf Ymere gehoord alsmede functionarissen van RIET en het groenonderhoudsbedrijf Van Vliet te Harmelen. Naar aanleiding van het terzake opgemaakte proces-verbaal is deze zaak ter terechtzitting van de economisch politierechter te Amsterdam op 12 januari jl. onderzocht en behandeld.

Uit de bewezen verklaarde feiten blijkt dat de verdachten, met uitzondering van de directie van RIET, werd verweten dat zij één of meer nesten van beschermde, inheemse diersoorten (vogels) hebben verstoord en zelfs, in geval van het nest van de merel, dat nest hebben verwijderd en meegenomen. Uit uw verklaring en het rechercheonderzoek in de binnentuin is gebleken dat bedoelde nesten door deze vogels werden gebruikt.

Deze feiten leverden een strafbaar feit op waardoor dan ook een geldboete van twee keer 220 euro is opgelegd. Ten aanzien van de directeur RIET volgde vrijspraak wegens het ontbreken van alle schuld. Uit het onderzoek ter rechtszitting is namelijk gebleken dat medewerkers van Van Vliet te Harmelen bij het aantreffen van nesten van vogels voor de snoeiwerkzaamheden telefonisch RIET moesten informeren. Dit is echter niet gebeurd zodat RIET niets te valt te verwijten. Het verwijderen van oude, niet meer door vogels gebruikte, nesten uit begroeiingen, is

toelaatbaar. In dit geval ging het erom dat de nesten wel gebruikt werden dan wel door de vogels werden opgebouwd of verbouwd. Genoemde handelingen zijn dan wel verboden en strafbaar en kunnen dan ook leiden tot strafvervolgning zoals u ziet. Voorts is naar voren gekomen dat de kennis der natuur alsmede die van de Flora- en Faunawet, bij de diverse partijen in deze zaak hier en daar tekort schiet. Ik ga er vanuit dat één en ander na deze veroordeling, wel zal verbeteren. In elk geval zal ik nog nader contact met u opnemen om de tuin nog eens te bekijken. Uw telefoonnummers zijn mij helaas ontschoten. Daarom vraag ik u om even telefonisch contact met mij op te nemen.

Hoogachtend, R.M.Olthoff
Algemene Inspectiedienst, Ministerie van Landbouw, Natuur, en Voedselkwaliteit

Opzomernieuws

Aan de buurtgenoten van de Laurierhof, met veel plezier nodigen wij jullie uit weer met ons mee te doen 16 juni a.s. We gaan zoals de voorgaande paar jaar ons buurtje weer Opzomeren.

Dat betekent: vegen, zwerfvuil weghalen, onkruid wieden en plantenbakken en geveltuintjes voorzien van bloeiende zomerplanten. Ook is het leuk om mede door onze actie een vrolijke en schone indruk van de buurt rondom de Laurierhof achter te laten bij de bezoekers van de Open Tuinendag die de dag daarna wordt gehouden n.l. op 17 juni. Na gedane arbeid staat er weer een lekker hapje en drankje klaar in onze binnentuin voor alle vrijwilligers. U kunt alvast een mailtje sturen naar rob@jordaangoudenreael.nl om u in te schrijven. Zie ook binnenkort in uw bus uit naar de flyer met programma en inschrijfstrook.

Tot dan, Aty
namens het organisatie team

Moeten thrillerboekwinkel en zonnecentrum het veld ruimen?

Huur te hoog voor twee ondernemers Willemsstraat

In de Willemsstraat is de eens zo vermaarde gang 't Klooster ontsloten. In die gang is de toegangsdeur gemaakt voor de bezoekers van een logopediepraktijk op nummer 109. De panden op de nummers 108 t/m 122 zijn prachtig gerestaureerd. Maar daar staat tegenover dat twee zaken in de Willemsstraat eind dit jaar hun deuren gaan sluiten: Thrillerboekwinkel Alibi en zonnecentrum Casa del Sol, én dat op de locaties nummer 2-4 de forsythia 's zijn gekapt. Gedurende bijna tien jaren kondigden zij de lente met knalgele Chinese klokjes aan. Een nieuwe lente is er voor Casa del Sol in de Willemsstraat niet, Alibi is het zicht erop nog onduidelijk.

Casa Del Sol, Willemsstraat 194-196

Tineke Verwey-Schoute: 'Geboren ben ik op 10 september 1946 in het pand Willemsstraat 196. Mijn ouders hadden er vanaf 1946 een leesbibliotheek annex speelgoedwinkel, die heette De Willem. Rond 1970 werd het een sigarenwinkel. Daar kwam de Gemeentegiro bij, dat werd vervolgens de Postgiro. Vader stierf op 65-jarige leeftijd in 1989. Met mijn jongste broertje heeft mijn moeder tot 1991 de sigarenwinkel gedraaid, zonder dat girogebeuren. Nadat zij in februari 1992 op 70-jarige leeftijd overleed, hebben wij de winkel aangehouden als stiefbeent- en zoonwinkel, een rommelwinkel. November 1992 ben ik er met Casa del Sol begonnen.

'Op een gegeven moment, dat was eind 2005, kwamen er een paar mensen van Ymere in de zaak. Zij vertelden dat het gat op nummer 194 gevuld moest worden en dat ze gingen kijken of ze een andere plek voor mij hadden. Het duurde effe voor ze met die andere plek op de proppen kwamen. Dat werd Willemsstraat 184. Weer later vertelden zij dat het pand nummer 196, waarin wij op tweehoog wonen, ook weg moest. Afgelopen september 2006 heb ik een andere woning geaccepteerd. Palmstraat 85 huis. Het wordt daar helemaal gerenoveerd en daar ben ik echt tevreden over.

'Voor Willemsstraat 184, het nieuwe adres dat ze voor mijn zaak aanboden, vragen ze drie keer zoveel huur als ik nu betaal. Als ik jonger was geweest, had ik misschien de energie gehad om er van alles en nog wat bij te gaan verkopen, zodat ik die huur zou kunnen opbrengen. Maar ik ben 60 jaar. Eind december wordt Casa del Sol opgeheven. Wat de zaak betreft, gaat de zon letterlijk en figuurlijk onder.'

Thrillerboekwinkel Alibi, Willemsstraat 21

In november 2006 bestond Alibi 10 jaar. De winkel was eerst gevestigd in de Prinsenstraat, later in de Willemsstraat. Inez Abell heeft de zaak opgericht en beschikt over een enorme collectie nieuwe en tweedehands boeken. De winkel is gespecialiseerd in crime, van Agatha Christie tot en met Dan Brown. Kortom, alles wat suspense betreft. Voor Alibi is de huur te hoog. Inez zou het ontzettend fijn vinden als iemand de zaak zou overnemen: de naam en de winkel. Tot op heden is daar geen zicht op.

Word klant van Casa del Sol en Alibi en bezorg deze ondernemers tot de sluiting eind dit jaar de maanden die zij in hun herinnering kunnen koesteren!

Mieke Krijger

HET BOEKENEILAND ISLAND BOOKSTORE

Binnen- en buitenlandse kranten tijdschriften
Nederlandse en vertaalde literatuur
Engelstalige literatuur
Poëzie
Zwangerschap en opvoeding
Kinderboeken
Thrillers en science fiction
Reisboeken en kaarten
Woordenboeken
Mens en maatschappij
Politiek en geschiedenis

OPENINGSTIJDEN

zondag	11.00 - 15.00
maandag	9.00 - 18.30
dinsdag	9.00 - 18.30
woensdag	9.00 - 18.30
donderdag	9.00 - 20.00
vrijdag	9.00 - 18.30
zaterdag	9.00 - 18.00

WESTERSTRAAT 15 1015 LT AMSTERDAM
TEL 020 6389252 FAX 020 6389243

info@islandbookstore.nl

www.islandbookstore.nl / www.boekbalie.nl

Buurtkrant zoekt bezorgers

Buurtkrant Jordaan&GoudenReael zoekt bezorgers voor het gebied tussen Westerstraat en Rozengracht. Goede bijverdienste!

Reacties en meer informatie: krant@jordaangoudenreael.nl

Waarom hij wel?

En hij niet?

Iedereen heeft recht op aidsremmers

GIRO 8957 AIDS FONDS

ZOLANG HET AIDSVIRUS ACTIEF IS, ZIJN WIJ DAT OOK

